

1917-02-07

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ ì Â ¡ í » ± ³/₄ - ± Á . 5 6 4

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9772>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶναι προπληρωτὴ ὑποχρεωτικὴ
EN 12: ΕΣΤΕΡΙΑΚΑ EN 12: ΕΣΤΕΡΙΑΚΑ
Ἔτησι 10 Ἔτησι 5 Ἔτησι 7
Ἐξέδοντες
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου ἡρώδια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗ: ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Αγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ' ΑΡΙΘ. 564

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (Κύπρου),

τῆ 7η Φεβρουαρίου 1917.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ἢ ΤΟ ΔΥΤΙΚΟΝ;

ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΜΑΛΛΕΤΕΡ

— Ἡ Κωνσταντινούπολις εἰς τοὺς Ρώσους. —
Ὁ πόλεμος εἰς τὴν Βαλκανικὴν. — Διαφο-
νία τῶν Συμμάχων περὶ τὴν ἐκστρατεῖαν
τῆς Ἀνατολῆς. — Αἱ ἐπιχειρήσεις κατὰ τῶν
Δαρδανελλίων καὶ τῆς Καλλιπόλεως. — Τὸ
Μακεδονικὸν μέτωπον. — Τὸ τέλος τοῦ πο-
λέμου τῷ 1917. — Εἰς τὸν Ἔθνον.

Ἐάν ἡ διακίνωσις τῶν Συμ-
μάχων παρέμεινεν ἀόριστος ἐπὶ
κινῶν ὁρων τῆς ἀναγκαίας εἰρή-
νης, ἐπὶ τῆς τοῦλάχιστον σταθερᾶ
καὶ σαφῆς ὡς πρὸς τὴν Τουρκί-
αν: Οἱ Τούρκοι πρέπει νὰ ἐξ-
ωσθῶσιν ἐκ τῆς Εὐρώπης. Τοῦτο
εἶνε ἡ ἐπιβεβαίωσις ἐκ τῆς προ-
σφάτου δηλώσεως, γενομένης ἐν τῇ
Λούμα, διὲν ἡ Κωνσταντινούπολις
θὰ ἦνε Ρωσικὴ μετὰ τὰς Πορ-
θμῶν ἐλευθέρων.

Καὶ τοῦτο ἀπλῶς εἶπεν εἶναι
ἐν ὁλίγαις λέξεσιν ἡ ἐκκαθάρισις
τοῦ Ἀνατολικῷ ζητήματος, ὅπερ
ἐπροξένησεν ἡ ἡ τὴν ἡμετέραν χύσιν αἵ-
ματος.

Ἐἴνε δυστύχημα, διὲν, καθ' ἣν
στιγμὴν ἡ συμφωνία ἐπέβηκεν ἐν
τέλει μεταξὺ τῶν δυνάμεων, ἐπι-
μακρὸν χρόνον ἀντιζήλων περὶ
τοῦ τρομεροῦ τοῦτον ζητήματος,
φαίνονται διὲν πάντα ἐπράξαν ὁ-
πως ἀπομακρυνθῶσι τῆς λύσεως
τοῦ ἐπὶ τοῦ θεάτρον τῶν ἐπιχειρή-
σεων τῶν Βαλκανίων καὶ τῆς Ἀ-
νατολῆς.

Καὶ οἱ ἐν Βερολίῳ εἶχον δι-
καιον νὰ λέγουν διὲν οἱ ἐναντίοι
μας πωλοῦσι τὸ δέσμα τῆς ἀρκτου
πρὶν φρονεῖσθαι αὐτήν!

Ὁ χάρτης τοῦ πολέμου δὲν
εἰροποιοῖται μέχρι τοῦ τέλους τοῦ
ἔτους τοῦ 1916 εἰμὴ εἰς τὸ ἀνα-
τολικὸν μέτωπον, καὶ εἰς διαστά-
σεις μοναδικῶς δυσμενεῖς, καὶ
ἐπιφάνει, διὰ τοὺς συμμάχους.
Λέγειν περὶ ἐξώσεως τῶν Τούρ-
κων καὶ τῆς ἐξόδου τῶν Ρώσων
εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐν ᾧ τὰ
τρία τέταρτα τῆς Ρουμανίας περι-
ῆλθον ἐντὸς τριῶν μηνῶν εἰς χεῖ-
ρας τῶν Ἀυτοκρατορικῶν, ἡ Ρω-
σικὴ ἀμυντικὴ γραμμὴ συστέλλε-
ται διὲν φράξῃ ἐκ νέου τὰς ἀ-
πειλομένας ὁδοὺς, ὅ-στρατὸς τῆς
Θεσσαλονικῆς δὲν ἠδυνάθη νὰ ὑ-
περβῇ τὸ Μοναστηρίου, τὰ γε-
μανικὰ ὑποβρυχία λυμάνονται τὴν
Μεσόγειον, οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ
Τούρκοι μετέχουσι τῶν γερμανι-
κῶν νικῶν! Γλώσσα τοιαύτη δυνα-
τὸν νὰ φαίνηται παράδοξος, ἐξέ-
λυσσα μάλιστα διὰ τοὺς οὐδέτε-
ρους! Ἐμφαίνει ὅμως τοῦλάχιστον
ἰσορροπίαν πεποίησιν περὶ
τῆς ἐκβάσεως τοῦ ἀγῶνος.

Λύονται τὰ νοητῆ ὑπόνοι διὲν
οἱ Τούρκοι θὰ ἀπέλθωσιν ἐκ
Κωνσταντινουπόλεως, διὲν οἱ Βούλ-
γαροι θὰ ἐκκενώσων τὰ οὐρεθικά
καὶ ρουμανικὰ ἐδάφη, αἶνα κατέ-
κρησαν στρατιωτικῶς καὶ διὲν οἱ
Ἀυτοκρατορικὸν θὰ ἐγκαταλίπωσιν
δὴν τὴν ἀνατολικὴν ἀκτὴν, ἣν τό-
σον ὑποκάρδιον ἔχουσι, ἐάν τὰ

συμμαχικὰ στρατεύματα δὲν ἐκδι-
ώσωσιν αὐτοὺς βαθυρῶν, ἐάν μὴ
εἰσέλθωσιν εἰς Σόφιαν, εἰς Κων-
σταντινούπολιν, εἰς Βελιγράδιον,
Ἀντίαια νὰ νοητῆ διὲν σημεντικὰ
νίκαι ἀρθεῖσιν ὑπὸ τῶν συμμάχων
εἰς τὸ δυτικὸν καὶ εἰς τὸ ρωσι-
κὸν μέτωπον θὰ ἀρθεῖσων, ὡς
ἀντικυπὸν, ἐπιφρασοῦσι τὴν συν-
θηκολόγησιν τῆς Γερμανίας, νὰ
ἀποφασίσων εἰς τὴν νοτιανατολι-
κὴν Εὐρώπην τὸν διακανονι-
σμὸν τῶν λογαριασμῶν ὁδὸς
προβλέπουν οἱ Σύμμαχοι; Ἐν
συνόλω, τὰ Βαλκάνια καὶ ἡ
Ἀνατολὴ ἀπέβησαν πράγματι θέ-
ατρα ἐπιχειρήσεων ὁδὸς δυνε-
ρεῦσιν, ὡς νὰ μὴ ἦνε ἄλλο
ἢ νὰ περιμεινωμέν, χωρὶς νέων
προσπαθειῶν αὐτῶν, τὴν κεφαλα-
ῶδῃ ἀπόφασιν εἰς τὰ κύρια μέτωπα;
Πιστεύω πολὺ διὲν ὁδὸς τίθε-
ται τὸ ζήτημα, συνέσεια τῶν ἀ-
ποτυχῶν τῶν συμμάχων ἐν Ἀ-
νατολῇ.

Καὶ βλέπομεν ἤδη ἀρτυρηθῆ-
μενον πάλιν τὸ ἴσον ἀπαλοῖον
ζήτημα μεταξὺ τῶν ἀποδεχομέ-
των καὶ τῶν ἀποκρουστικῶν τὴν
ἐπέμβασιν εἰς τὴν Ἀνατολῇ.

Οἱ τελευταῖοι οὐδοὶ συνάγουσιν
ἀπὸ τῶν παρόντων συμβεβηκότων
τὴν δικαιολογίαν τῆς γνώμης τῶν,
καὶ ἀφοῦ ἐφάνησαν ἐν παρηγι-
θησαν πρὸ τῆς καθόδου τῆς Ρου-
μανίας εἰς τὸν ἀγῶνα, ἱκανῶς ἀ-
προσδοκίτου, ἀναλαμβάνουσι τώρα
τὰ ἐπιχειρήματά τῶν καὶ ἐπεκτε-
νοῦσι ταῦτα μέχρι τῆς ἐκκενώσε-
ως τῆς Θεσσαλονικῆς. Φαίνεται ἡ-
μῖν διὲν Ἀγγλία προσδίδουσιν
ἀξίαν εἰς τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνά-
γκην ὁπως ἐκλέξωμεν σήμερον ὁ-
ριστικῶς, μεταξὺ ἄσσεως καὶ Ἀ-
νατολῆς.

Ὁ συναγματάρχης Ρέγιγκτων,
δοσις φαίνεται ἀσκῶν ἐπὶ τῆς κοι-
νῆς Ἀγγλικῆς γνώμης ἐπιδρασιν
ἦν οὐδὲς πολεμικῶς κριτικῶς ἀ-
σκεῖ, παρ' ἡμῖν, καὶ δοσις ἐγένε-
το πάντοτε ἐπιμονὸς ὑπερασπιστῆς
τοῦ π ἄ ο α π ρ ο σ π ἄ θ ε ι α ε π
ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ μετώπου, ἐπανε-
ρχεται εἰς ἔφοδον καὶ ἀποδεικνύει
εἰς τοὺς «Τάϊμς» διὲν καθ' ἡμέραν
εἰς ἡ Ἀγγλία ὁπως ἀνακληρῶσιν
τὴν περιτολήν τῶν δυνάμεων τῆς
Γαλλίας τῷ 1917, ἦμεις ὑπομένει
τὸ πλῆγμα ἀπὸ δύο καὶ πλέον ἐ-
τῶν, καὶ προσοργίη πάσας τὰς δι-
αθεσίμους δυνάμεις, τὰς ὁμοί-
ας ὑπολογίζει εἰς τὸν πορ-
χίας εἰς τὸ δυτικὸν μέτωπον. Ὑ-
πολογίζει διὲν μετὰ τοῦ ὅλικῷ τὸ
ὅποιον θὰ εἶνε ἔτιμῶν τὴν ἀνοι-
ξιν, τὰ ἀγγλογαλλικὰ στρατεύματα,

ἀνερχόμενα ὁδὸς εἰς πέντε καὶ
πλέον ἐκατομμύρια μαχητῶν, θὰ
δυνηθῶσι νὰ καταπολεμήσωσι τὰς
130 γερμανικὰς μεραρχίας εἰς τὸ
δυτικὸν μέτωπον ὑπὸ τὸν ὄρον,
φυσικᾶ, διὲν οἱ Ρῶσοι ἐργάζονται
ἐν τῇ μέρῃ αὐτῶν καὶ παρακα-
λύουσι τὴν κερκίδα νὰ φέρηται
ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἕτερον μέτω-
πον.

Ἀγνοοῦμεν ὁδὸς ἀπεράσισιν ἡ
ἐν Ρώμῃ συνδιάσκεψις. Ἠορλή-
θη περὶ τῆς Ἀνατολῆς, ἐπειδὴ ὁ
στρατηγὸς Σαρσίγ μετέβη εἰς Ρώ-
μην. Κεφαλαῖδες γεγονῶς τῆς
συνδιάσκεψεως ἦτο, νομίζομεν, ἡ
συνάντησις τῶν δύο ἄνδρῶν, ὁδὸς
ἡ μεγάλη ἀξία τῶν ἡγάγε τέλος
ἐπὶ κεφαλῆς τῆς συμμαχίας, τοῦ
Δούδ Τζώρτζ καὶ τοῦ στρατηγῶ
Λυσιτῆ. Ἡ νίκη ἐναπόκειται ἐφε-
ξῆς εἰς αὐτοὺς.

Ἄλλ' ἰδοῦ, λοιπὸν, μετὰ δύο
καὶ πλέον ἐπὶ ἐπανήλθομεν πρὸ
τοῦ προβλήματος τοῦ ὑπάρχει ὁ
γρόδιος δεσμός; εἰς τὴν Ἀνατο-
λῇ ἢ τὴν ἄσσην.

Ἡ διατύπωσις ἐνιαίον μετώπου
ἡ μετώπου κοινῷ ἐπροξένησεν
ἐντύπωσιν, ἠλίθιστον ὁμως τὰ
πνεύματα.

Ἄν ἠδύναντο νὰ ὑπάρχη μέτω-
πον ἐνιαῖον, ἐφόσον Ἀνατολὴ καὶ
ἄσσην ἦσαν κεχωρισμένα ὑπὸ
τῶν Βαλκανίων καὶ τῆς Τουρκίας.

Ἡ ἀρχικὴ πλάνη τοῦ πολέμου
ἐγένετο διὲν ἐπραγματοποιήθη
ἐξ ἀρχῆς ὁ ἀπαραιτήτως ὁδὸς
σύνδεσμος μεταξὺ τῶν δύο συμ-
πλεγμάτων τῶν συμμάχων διὰ
Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν Πορθμῶν.

Πλάνη, ἦς ἡ ἀρχὴ εἶνε πολιτι-
κὴ μᾶλλον ἢ στρατιωτικὴ, καὶ ἡ
τις ἀνάγκαι εἰς τὴν ἀδυναμίαν
τῆς Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς καὶ Ρω-
σικῆς διπλωματίας, ἀφοῦ ἠφῆκαν
τὴν Γερμανίαν νὰ θεοῖ τὸν πό-
δα εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς
τὴν Ἀνατολῇ, καὶ νὰ ἐπιδικῆ-
ται ὑπὸ τοῦ Βερολίνου καὶ τῆς
Βιέννης τὸ ἀρκτὸς Ἀνατολῆς
(Drang nach Osten) πρὸς
τὴν Μ. Ἀσίαν καὶ τὸν Περσικὸν
κόλπον. Ἀφ' ἡς στιγμῆς ἡ Ρω-
σία καὶ ἡ Γαλλία συνδέθησαν διὰ
στενῆς καὶ ἐπιτακτικῆς συμμαχίας,
καὶ ἡ Ἀγγλία ἐληθῆσιν εἰσῆλθεν
εἰς τὴν Τριπλὴν Συνεννόησιν, φύ-
λακα τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης, ἐν-
διέφερε τὰ μέγιστα δῶς θέσασιν
ἐκδοσῶν ἀκουσῶν τὴν Τουρκίαν
ὑπὸ τὴν ἐξάρτησιν αὐτῶν καὶ νὰ
μετέλθωσιν εἰς τὰ Βαλκάνια πολι-
τικῆν δεξιάν, φράττωσιν τὴν διὰ-
βασιον κατὰ τῆς γερμανικῆς κατα-
κτιήσεως. Καὶ πιστεύομεν διὲν τοῦ-
το θὰ ἦτο εὐκόλον ἐπὶ ἀγαθῶ
τῆς εἰρήνης. Ἡ Γερμανία προέβη
μόνον διὲν ἐβεβηαιώθη περὶ δια-
φανίας βλέψεων καὶ συμφερότων
τῶν δυνάμεων ἐν Ἀνατολῇ, καὶ
ἐβεβηαιώθη περὶ τῆς συνδρομῆς
Τούρκων καὶ Βουλγάρων, ἴσως
μάλιστα ἀπελπίσει καὶ ἐπὶ τῶν Ρου-
μάνων.

Κατὰ τὸν ἀφηνδιασμὸν τοῦ πο-
λέμου, ἂν δὲν ἐγένετο δυνατὸν, ἐν
ἀρχῇ τῶν ἐχθροπραξιῶν, νὰ θε-

σωσαι χεῖρα ἐπὶ τῆς Κωνσταντινου-
πόλεως καὶ τῶν Πορθμῶν, δυνά-
μεθα νὰ παραδεχθῶμεν τοῦτο ὡς
συνέσειαν τῶν προγενεστέρων σφα-
μαίων.

Ἄν δυνάμεθα μάλιστα νὰ
βεβαιώσωμεν διὲν ἡ ἐμφάνισις τῆς
Ἀγγλογαλλικῆς μοίρας πρὸ τοῦ
Χρυσοῦ Κέρατος, εἰς καταδιώξιν
τοῦ «Γκαῖβιν» καὶ τοῦ Περσολάου»
θὰ ἐπετύχαιεν ἄλλο ἢ τὴν να-
ταστροφὴν τῶν δύο τοῦτων σκα-
φῶν. Μία μοῖρα δὲν δύναται νὰ
ἐξῆ τὴν ἀξίωσιν νὰ δεσποσῇ ἡπει-
ρωτικοῦ κράτους, ὁπερ ἦδη συν-
εδοθήμεταίμῃ ἔχθη. Ἄλλ' ἄρ' ἦς
ἡ νίκη τοῦ Μάρνη ἔβρασεν τὸ
γερμανικὸν σχέδιον καὶ ἀνεκούφι-
σε τὰς ἀμνηστίας, φαίνεται διὲν εἰ
σύμμαχοι θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπωφε-
ληθῶσι τῆς στιγμῆς ταραχῆς
τῆς Γερμανίας καὶ τῆς ἀβεβαιώ-
τητος τῶν Τούρκων καὶ τῶν Βαλ-
κανίων ὁπως ἐπιχειρήσωσι τόλμη-
μα, ὁπερ θὰ παρέδιδεν ἡμῖν τὸς
Πορθμοὺς. Μία ἐπιδοσις καλῶς
ὑποστηριζομένη ὑπὸ τῶν συμμα-
χικῶν σιόλων, τῶν στρατῶν τῆς
Αἰγύπτου καὶ τῶν ρωσικῶν στρα-
τευμάτων κατὰ τοῦ Ἐλλησπόντου
καὶ τοῦ Βοσπόρου εἶχε πιθανότη-
τας νὰ διατηρήσῃ τὴν ὁδὸς ἐφε-
τη τῆς Τουρκίας, καὶ νὰ ἐπι-
φέρῃ μάλιστα μετατροπὴν ἐν Κων-
σταντινούπολιν πρὸς τοὺς συμμά-
χους.

Μηνὸς τινος μόνον ἀργότερον,
διὲν ἡ νεότουρκικὸν ἀπεράσισιν νὰ
συμπεράξωσι μετὰ τῆς Γερμανίας
τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Οὐλίου Τσερ-
τοιλ, λόρδου τοῦ Ναυαρχείου, ἐ-
πιχειρήθη ὁ ἐκβιασμός τῶν Πορθ-
μῶν.

Ἡ ἐπιχειρήσις ἐδεωρήθη κατ'
ἀρχάς ὁπως καθαρῶς ναυική!

Ἐπιφυλάξαι τινές, ἐπὶ τῶν ὁ-
ποίων ἡ ἱστορία θὰ ἐπιγύρει φῶς,
ἀφῆκαν νὰ ὑποτεθῇ διὲν τὰ τηλε-
βόλα τοῦ σιόλου θὰ ἦρουν νὰ
καταβάλωσι τὴν ἀμυναν τῶν πα-
λαιῶν φρουριῶν τοῦ Ἐλλησπόντου.
Ὁ Τσερτοιλ δὲν ἀπίρησε τὴν
συνδρομὴν τῆς γαλλικῆς μοίρας,
ἦμεις ἐνήγησε διὰ τινῶν σκαφῶν
ἐπὶ ἀπὴλῇ προσκλήσει. Ἐγινεῖσιν
διὲν ἡ Κυβέρνησις καὶ τὸ ναυτικὸν
ἡμῶν δὲν ἔλαβον ὑπ' ὄφθαλ-
μάς καὶ ἐπροτίειναν ἄλλο σχέ-
διον, ὁπερ ἐδέησε θραδύτερον νὰ
ἐφαρμοσθῇ, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν
τῆς ναυτικῆς ἐπιθέσεως. Ἀδύτη
σταμάτησε, διὰ νὰ ἐκβιασθῆται
σκάφη, καθ' ἡν ἴσως στιγμὴν με-
τά τινος πλεονος τολμῆς καὶ ἐπι-
μονῆς θὰ κατισχυεν ἀμύνει, ἡδὴ
παρὰλελυμένης! Ὁ ἰσπλοῦς τῶν
συμμαχικῶν μοιρῶν εἰς τὴν Προ-
ποντιδα δὲν θὰ ὑπέλασσαν ἀναμ-
φιβόλους τὴν Τουρκίαν. Προ-
σέπειν εἰς τὰς ἀισθήσεις διὲν αἱ
ἐπιχειρήσεις τῶν μοιρῶν δὲν θὰ
ἠδύναντο νὰ ἐπιτύχαιεν εἰμὴ ὑπὸ
τὸν ὄρον δῶς ὑποστηρηθῶσιν
ὑπὸ ἀποβατικῶν οσμμάτων.

Ὅτος ἦτο ὁ σκοπὸς τῆς ἐκ-
στρατείας ἦμεις ἠρξασθαι τὸν Μάιον
τοῦ 1915. Ἀλλὰ καὶ τότε αἱ γνῶ-
μαι δέεισαν. Ἐπὶ τὸ διαγα-

φῆν ὑπὸ τῆς Γαλλίας σχέδιον ἐν-
επνεῖτο ὑπὸ ὁδὸς συνδυασμῶν
στρατηγικῆς καὶ τακτικῆς, ἐπιδο-
ῶσιν τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Κων-
σταντινουπόλεως ἀπὸ τῶν δύο ὁ-
χθῶν, καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τῆς ἀσσηνικῆς
ὁχθῆς. τὸ ἀγγλικὸν σχέδιον ἐπι-
νήρησεν εἰς τὸν ἐκδοσμὸν αὐτῶν
τῶν Δαρδανελλίων. Ὅθω ἀπασα
ἡ προσπάθεια ἐστράφη ἐπὶ τῆς
ἀρκρας ἐστῆσις τῆς χερσονήσου
Καλλιπόλεως, τὴν ὁποίαν οἱ Γερ-
μανοῦχοι ἔσχον τὸν καιρὸν νὰ
ὁργανώσωσι σιερωδῶς. Θὰ ἦτο σκλη-
ρὸν νὰ ἐπιμεινωμέν εἰς παρρησίας
πλάνας, αἵτινες κατηγγέλλησαν ἐν
καιρῷ μάλιστα τούτων καὶ ἐκοί-
χισαν τὸσον θλιβερὰ καὶ ἀνόνητον
θῶσας.

Καὶ ἐντούτοις, διὰ τῆς ἐπιμει-
νῆς, θὰ κατορθωθῶ τοῦτο κα-
τὰ Ὀκτώβριον ἢ Νοεμβριον τοῦ
1915, διὲν ἡ Τουρκία διετέλει
περὶ τὸ τέμα τῶν πυρομαχι-
κῶν καὶ ἡ μεγάλη ὁδὸς ἀνεφο-
διασμοῦ τῆς εἶχε κλισθῇ ὑπὸ τῆς
Σερβίας, παρὰ τὰς συμπαθεῖς πα-
ραχορήσεις τῆς Βουλγαρίας καὶ
τῆς Ρουμανίας αὐτῆς.

Διὲν Ἐπιτελεῖσιν τοῦ Βερολίνου
θεῖε τὸν κίνδυνον καὶ ἔγω δῶς
ἔγκατέλειπεν πρὸς καιρῶν τὴν εἰ-
βολὴν εἰς Ρωσίαν, ἰσχυρῶς ἄλλως
τε ἦδη ἀνακόπεισαν, ἵνα διεσθῆν
κατὰ τῆς Σερβίας ἰσχυρὰν ἐπίθε-
σιν καὶ βαδίση πρὸς τὴν Βουλ-
γαρίαν, τῆς ὁποίας εἶχε πρὸ παλ-
λοῦ ἐξαοφαλλοῖε τὴν σύμπραξιν.
Ἡ οσμμηρικὴ διπλωματία τῆ
παρεῖχε τὴν προτίμησιν εἰς τὰ
Βαλκάνια. Τὰ γεγονῶτα εἶνε γνω-
στὰ, δὲν θὰ ἐπιμεινωμέν πλειότε-
ρον.

Στρατιωτικῶς, οἱ σύμμαχοι ἐδ-
ορήσαν τότε ἐνώπιον διττῆς ἀπο-
φάσεως καὶ βοθηήσωσι τὴν Σερ-
βίαν προσβληθῆσιν καὶ κεντα-
θεῖσαν ὑπὸ δύο στρατιῶν καὶ νὰ
συνεχίσωσι τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ
Ἐλλησπόντου ἢ ν' ἀφῆσωσι τὸ
ἔν θὰ τὸ ἄλλο. Ὑπελόγιον ἐπὶ
τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν συμμαχικῶν
ὑποχρεώσεων αὐτῆς πρὸς τὴν Σερ-
βίαν. Πρὸ τῆς παραλείψεως τῆς
Ἑλλάδος, ἔλαβον μέσον ἵνα ὄρον
ἀπεβίθασαν δύο μεραρχίας εἰς
Θεσσαλονικίαν καὶ ἐδοκίμασαν νέ-
αν ἐπίθεσιν κατὰ τῶν Δαρδανε-
λλίων. Ἀνεπαρκῆς προσπάθεια καὶ
εἰς τὸ ἔν καὶ εἰς τὸ ἄλλο. Ἄν ἡ-
δυνήθησαν νὰ σώσωσι τὴν Σερ-
βίαν, οὔτε νὰ διάσωσι τὰ Δαρδα-
νέλλια.

Ἐτέθη τότε τὸ ζήτημα τῆς
Θεσσαλονικῆς, καὶ δύναται νὰ λε-
χθῆ, τῆς Ἀνατολῆς. Ἐπεπεπ-
ἀρᾶ γε νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποτυ-
νηχῶσα ἡ ἐπιχειρήσις καὶ νὰ ἐγ-
καταλειφθῶσι τὰ Βαλκάνια εἰς
τοὺς Ἀυτοκρατορικῶς καὶ νὰ κρα-
τῶμεν μόνον τὴν Αἰγύπτου καὶ
τὴν θάλασσαν; Ἡ ὑμῆ ἀνῆκει
εἰς τὴν Γαλλίαν διὲν ἀνέστη εἰς
τοὺς συμβουλευσόντας τὴν λιποψυ-
χίαν καὶ ἐγκατέλειπεν!

Ἡ Θεσσαλονικὴ ἐσοσεν οὐ μὲ-
νην στρατιωτικὴν θέσιν, ἀλλ'
ὡσαύτως καὶ προσάπειν τὴν ἡδύ-

κὴν κατάστασιν τῶν συμμάχων
ἐν Ἀνατολῇ. Τὸ εἰπομεν πολλὰ-
κις μέχρι τοῦδε! ἡ Θεσσαλονικὴ
ἐθεῖ νὰ ἦνε ἡ ἀπείρητα ἀποφαι-
σιτικῆς ἐνεργείας ἐν Ἀνατολῇ.

Διὰ τὸ ἔτος 1916 παρήλθεν
ἐν ἀδρανείᾳ πολεμικῇ τοῦ ἐν Θε-
σσαλονικῇ συνηγμένου στρατοῦ; Λι-
αὶ ἡ ἐπέμβασις τῆς Ρουμανίας ἦμεις
ἐφάνησε ἡ τελικὴ πράξις, ἐπαινο-
θῶσα πάντα τὰ λάθη, πάσας τὰς
πλάνας, δὲν ἐπέφερον εἰμὴ νέα ἀ-
τυχήματα; Πῶς συνέβη νὰ στα-
ματηθῇ ἡ προέλασις τῶν Ρώσων
εἰς Ἀρμενίαν, οἱ Ἄγγλοι νὰ μὴ
δυνηθῶσι νὰ φθάσωσι εἰς Βαγ-
δάτην καὶ νὰ ἀποσπῶσι τὴν τα-
πεινωσὴν τῆς συνθηκολογήσεως τῆς
Κοῦρ-Ἐλ-Ἀμάρα; Διὰ τῆς τῶν
ῶσιν ἐξέδοσαν καλῶς. Ἀλλὰ διὰ τὸ
τὸ ἐλέγχομεν; Τὰ συμβεβημένα λα-
λοῦσιν ἀρ' ἐαυτῶν ἱκανῶς.

Ἔλπον διὲν ὁ Κίτσεροφ ἀγτέτεινε
εἰς τὴν Θεσσαλονικίαν. Εἶνε πιθαν-
νόν, ἀλλ' ὁ μέγας στρατιωτικῆς εἶ-
χε προτείνει ἄλλο τι, ὁπερ ἦτο ἀλ-
λη μορφή ἐπεμβάσεως εἰς τὴν Ἀ-
νατολῇ ἢ ἐπίθεσις δι' Ἀλεξαν-
δρέτις καὶ Συρίας ἵνα προσβά-
λωσι τοὺς Τούρκους ἐξ ὀπισθεν
ἐν Μ. Ἀσίᾳ. Τοῦτο ἦτο ὡσαύ-
τως σχέδιον τοῦ στρατηγῶ Ἄ'
Ἀμά!

Σήμερον εἰμεθα πάντοτε ἐν
Θεσσαλονικῇ, πρῆτοι ὁμως νὰ τὸ
εἰπομεν, πάντοτε ἐν ἀμύνει. Οἱ
Σέρβοι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀνα-
καταλάβωσι εἰμὴ τὸ Μοναστηρί-
ον, τὸ ὅποιον διετέλει ὑπὸ τὰ
γερμανοβουλγαρικὰ ὀλομοβόλα. Τὰ
τελεσίγραφα διαδέχονται ἀλλήλα
ἐν Ἀθήναις, χωρὶς νὰ δυνηθῶμεν
νὰ μάθωμεν ἂν αἱ ἐνεδραὶ δὲν εἶ-
νε πλέον ἐπιφοβοί.

Εἶνε δυνατόν, ὡς ἐλέγομεν ἐν
ἀρχῇ, ν' ἀποβλέπωμεν εἰς ἐπα-
νάλησιν ἀποφασιστικῆς ἐνεργείας
ἐν Ἀνατολῇ, ὅταν ὁ Ρωσορρου-
μανικὸς στρατός, δοσις τὸν Σε-
πτεμβριον τοῦ 1916 θὰ ἠδύναντο
νὰ διαβῇ τὸν Δούναβιν καὶ νὰ
βαδίση κατὰ τῆς Σόφιας πρὸς
συνάντησιν τοῦ στρατοῦ τῆς Θε-
σσαλονικῆς, εἶνε σήμερον ὁπισθεν
τοῦ Σερέτη; Δὲν τὸ πιστεύομεν,
ἀλλ' ἐν ἐλλείψει τῆς ἐπιδοτικῆς
ταύτης στρατηγίας, ἦς θερηθῶμεν
τὴν ἀποτυχίαν, δυνάμεθα καὶ ὁ-
φείλομεν πάντοτε νὰ φρουρῶμεν
τὰς καταληφθεῖσας θέσεις καὶ
νὰ διατηρῶμεν τὴν στρατιωτικὴν
θέσιν ἐν Ἀνατολῇ.

Θὰ ἦτο πλάνη χεῖρων τῶν προ-
ηγουμένων νὰ ἐκκενώσωμεν τὴν
Θεσσαλονικίαν. Καὶ οἱ σύμμαχοι
δὲν σκέπτονται τοῦτο, τούνα. Ἄν
μάλιστα! Θὰ ὑποχρεωθῶσι μάλι-
στα νὰ ἐνοχλώσωσι τὸν στρατὸν
τῆς Ἀνατολῆς τὸ μὲν ἵνα κατα-
στήσωσιν αὐτὸν ἱκανόν ν' ἀντιστῆ
εἰς πιθανὴν ἐπίθεσιν τῶν αὐτο-
κρατορικῶ

αποδείξει της προς αντίδρασην δυνάμεως των! Οι Τούρκοι και οι Βούλγαροι είνε...

Διά τους Τούρκους προπάντων, υποχρεωμένους να διασπείρουν...

Αλλά να κατορθώσωμεν τον ουσιαστικόν σκοπόν, την αδειάσειον...

Υποστηρίζωμεν ενδράμως την άπειρον σημασίαν αποφασιστικής ενεργείας...

Αλλά, σήμερα, ομιλούμεν περί ιδέας...

Ότι πρέπει να τελειώση ο πόλεμος...

Και η πεποίθησις αυτή επέρχεται από των προσφορών...

Όι λιμώττοντες λαοί θ' άπολυθήσωσι την άνοικτήμονα...

Η πίσως, όμως, την οποίαν προβλέπομεν...

Και εν τή εννοσίωγη καταστάσει της στρατιωτικής θέσεως...

διάσπασιν του μετώπου τούτου, ανεπαγομένη την έκτόπισιν...

Πρό ενός έτους ελέγομεν: Είς εβδόμη και είς εκωνοσπαν...

Ανατολής και Δύσεως, δεν διατίζομεν...

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΝ ΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

Συνεδρία 619 19 Ιανουαρίου [Εκ του Παρισίου «Χρόνου»...

Ο νέος έμιλος της εθνικής ανεργείας, όπως περιλαμβάνει...

Ό κ. Αβραμής, βουλευτής εν Βελγίη, παρουσιάζει την αίτησιν...

Ό κ. Αριστέλης Βριάν πρόεδρος του συμβουλίου...

Ό κ. Αβραμής, βουλευτής εν Βελγίη, παρουσιάζει την αίτησιν...

Ό κ. Αβραμής λαμβάνει τον λόγον...

Ό κ. Αβραμής λαμβάνει τον λόγον...

Ό κ. Αβραμής λαμβάνει τον λόγον...

πως γίνη αυτή εν λίαν προσεχει ή μέρα. Διατί; Εξηγείται: Υπερ του...

Λοιπόν, κύριοι, καθ' ην έτι ώραν ομιλούμεν...

Ό κ. Αβραμής, βουλευτής εν Βελγίη, παρουσιάζει την αίτησιν...

Ό κ. Αβραμής, βουλευτής εν Βελγίη, παρουσιάζει την αίτησιν...

Ό κ. Αβραμής, βουλευτής εν Βελγίη, παρουσιάζει την αίτησιν...

Ό κ. Αβραμής, βουλευτής εν Βελγίη, παρουσιάζει την αίτησιν...

Ό κ. Αβραμής, βουλευτής εν Βελγίη, παρουσιάζει την αίτησιν...

Ό κ. Αβραμής, βουλευτής εν Βελγίη, παρουσιάζει την αίτησιν...

Ό κ. Αβραμής, βουλευτής εν Βελγίη, παρουσιάζει την αίτησιν...

Ό κ. Αβραμής, βουλευτής εν Βελγίη, παρουσιάζει την αίτησιν...

Ό κ. Αβραμής, βουλευτής εν Βελγίη, παρουσιάζει την αίτησιν...

Ό κ. Αβραμής, βουλευτής εν Βελγίη, παρουσιάζει την αίτησιν...

Ό κ. Αβραμής, βουλευτής εν Βελγίη, παρουσιάζει την αίτησιν...

δι' αὐτὸς λόγους εἶπε τότε, ἦτο ἐν τῷ...

Ό κ. Ερνέστος Ουτρέ.— Ἦθελε νὰ ἐπι...

Ό κ. Πρόεδρος.— Ἐὰς παρακαλῶ νὰ μὴ...

Ό κ. Ερνέστος Ουτρέ.— Ἦθελε νὰ ἐπι...

Ό κ. Ερνέστος Ουτρέ.— Ἦθελε νὰ ἐπι...

Ό κ. Ερνέστος Ουτρέ.— Ἦθελε νὰ ἐπι...

Ό κ. Ερνέστος Ουτρέ.— Ἦθελε νὰ ἐπι...

Ό κ. Ερνέστος Ουτρέ.— Ἦθελε νὰ ἐπι...

Ό κ. Ερνέστος Ουτρέ.— Ἦθελε νὰ ἐπι...

Ό κ. Ερνέστος Ουτρέ.— Ἦθελε νὰ ἐπι...

Ό κ. Ερνέστος Ουτρέ.— Ἦθελε νὰ ἐπι...

Ό κ. Ερνέστος Ουτρέ.— Ἦθελε νὰ ἐπι...

Ό κ. Ερνέστος Ουτρέ.— Ἦθελε νὰ ἐπι...

Ό κ. Ερνέστος Ουτρέ.— Ἦθελε νὰ ἐπι...

διανοίαν οὐδένως βουλεύομαι, κηρομέ...

Ό κ. Ζάν Λογέ.— Πάντοτε ἡ μυστική...

Ό κ. Ζάν Λογέ.— Πάντοτε ἡ μυστική...

Ό κ. Ζάν Λογέ.— Πάντοτε ἡ μυστική...

Ό κ. Ζάν Λογέ.— Πάντοτε ἡ μυστική...

Ό κ. Ζάν Λογέ.— Πάντοτε ἡ μυστική...

Ό κ. Ζάν Λογέ.— Πάντοτε ἡ μυστική...

Ό κ. Ζάν Λογέ.— Πάντοτε ἡ μυστική...

Ό κ. Ζάν Λογέ.— Πάντοτε ἡ μυστική...

Ό κ. Ζάν Λογέ.— Πάντοτε ἡ μυστική...

Ό κ. Ζάν Λογέ.— Πάντοτε ἡ μυστική...

Ό κ. Ζάν Λογέ.— Πάντοτε ἡ μυστική...

Ό κ. Ζάν Λογέ.— Πάντοτε ἡ μυστική...

Ό κ. Ζάν Λογέ.— Πάντοτε ἡ μυστική...

εὐσεβείας καὶ τῆς πατρίδος ἐκκλη...

Ό κ. Ζάν Λογέ.— Πάντοτε ἡ μυστική...

Ό κ. Ζάν Λογέ.— Πάντοτε ἡ μυστική...

Ό κ. Ζάν Λογέ.— Πάντοτε ἡ μυστική...

Ό κ. Ζάν Λογέ.— Πάντοτε ἡ μυστική...

Ό κ. Ζάν Λογέ.— Πάντοτε ἡ μυστική...

Ό κ. Ζάν Λογέ.— Πάντοτε ἡ μυστική...

Ό κ. Ζάν Λογέ.— Πάντοτε ἡ μυστική...

Ό κ. Ζάν Λογέ.— Πάντοτε ἡ μυστική...

Ό κ. Ζάν Λογέ.— Πάντοτε ἡ μυστική...

Ό κ. Ζάν Λογέ.— Πάντοτε ἡ μυστική...

Ό κ. Ζάν Λογέ.— Πάντοτε ἡ μυστική...

Ό κ. Ζάν Λογέ.— Πάντοτε ἡ μυστική...

Ό κ. Ζάν Λογέ.— Πάντοτε ἡ μυστική...

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΔΙΔΑΚΚΑΛΟΙ ΚΑΙ ΚΛΗΡΙΚΟΙ

Εκ του «Εκκλ. Φόρου» των Πατριαρχείων Αλεξανδρείας.

ΑΝΘΙΜΟΣ ΓΑΖΗΣ

(Συνέχεια)

Μετά τὸ ὄλιγον παρεμβατικότερα ταῦτα, ἀνεπαρχόμενοι λέγομεν...

σαλομαγνησίας καὶ τοῦ Ὀλύμπου καὶ...

Ἡ μεγάλη καὶ ἀμείλικτος τοῦ μάρτυ...

Τέλος ἐφάσκειν ἡ ποθητὴ ὥρα, καθ'...

Ἄγιος Λαύρας ὑπὸ τοῦ ἀθανάτου καὶ...

Ἄγιος Λαύρας ὑπὸ τοῦ ἀθανάτου καὶ...

Ἄγιος Λαύρας ὑπὸ τοῦ ἀθανάτου καὶ...

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΥΣ

ΠΡΟΛΕΙΤΑΙ καινούργιος μετ' ἰσχυροῦ...

Οἱ ενδιαφερόμενοι δύνανται νὰ τὴν...

άλλα έργα γυναικεία ασχολούμενη. Εκεί έγιναν αὐτὴν ὁ Ἰουστινιανὸς καὶ ἡράσθη αὐτῆς παραφόρος, ὡστε νὰ παύσῃ τὴν εὐγένειαν καὶ τὰ κάλλος ἔκταν τὸν θυγατέραν τὴν εὐγενῶν οὐκων τῆς Κων/πόλεως καὶ νὰ λάβῃ αὐτὴν σύζυγον παρὰ τὴν θάλησιν καὶ τῆς θαλάσσης τοῦ Ἑδρημίας καὶ τοῦ θεοῦ τοῦ Ἰουστινίου, καὶ δεῖ ὁ Ἰουστινιανὸς ἀνηγαγεῖσθαι συνάρχων, ἢ Θεοδώρα ἔχαιρετοσθ ὡς Ἀδύοστα καὶ ἔδεικνεν ἀπὸ κοινοῦ τὸν δρῶν τῆς πτωσεως τῶν δηρῶν. Ἡ Θεοδώρα οὕτω παραδόξως ἀνελεθόσα τὸν μέγιστον τὸν αἰώνων ἐκείνων θρόνον δὲν ἐγένετο ἀνάξια τῆς παραδόξου τύχης αὐτῆς, διότι διετίθετο σύζυγος πτωστῆ, βασιλῆς γενναία καὶ πολλὰς σύμβουλος συνετῆ τοῦ Ἰουστινιανού, διετήρησε δὲ κατὰ τὸ θέλωσιν κάλλος αὐτῆς, αὐτὴς δὲ ὁ Ἰουστινιανὸς ἀνεκλήρωσεν ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτὰ νεαρὰ τὴν σύγγειν τῆς σύζυγου καὶ ἐγκαίμισε τὰς σφῆρας αὐτῆς συμβούλου. Ὁ μεγαλοπράγμων καὶ σιδηρὸς χαρακτήρ τῆς αὐτοκράτειρας Θεοδώρας ἐξέλαμψε κατὰ τὴν περίανμονον Ἐκωνσταντινουπόλει στάσιον τοῦ Νικα, καθ' ἣν σιγῆν ἀποδεικνύσας ὁ Ἰουστινιανὸς καὶ πάντες οἱ περι αὐτὸν ἀλλοίκοι, ἐσθῆθ δια τῆς εὐσταθείας καὶ ὑπερέχου γενναίτης τῆς Θεοδώρας, ἦτις ἐπερθεῖσα ἐν μέσῳ τοῦ καταπιεσθέντος συμβούλου εἶπε:

«Καὶ ἐν τῇ φυγῇ ἤθελον εἶναι ὁ μόνος τῆς σωτηρίας ἡμῶν τρόπος, πάλιν ἤθελον νομίσαι αὐτὴν ἀσύμφορον. Ὁ ἀνθρώπος ἐγεννήθη ἐν ἀποσθῇ, ὁ δὲ βραβυδύκων δὲν πρέπει ποτὶ νὰ ἀνεστῇ νὰ γίνῃ φυγῆς. Μὴ γένοιτο νὰ ἴδω ἐμαυτὴν ἀπογεννημένην τῆς ἀποσθῆς ταύτης, μὴδὲ νὰ ζῆσθαι τὴν ἡμέραν ἐκείνην, τις θὰ ἔπαυον νὰ προσαγορευθῶσιν με δέσποιναν. Ἐάν θέλῃς, ὁ βασιλεὺς, νὰ σωθῆς, σὸδὲν τοῦτον εὐκολώτερον χρήματα ἔχοντες πολλὰ καὶ ἰδοὺ τὴν θάλασσαν, ἰδοὺ τὴν πλοῖα. Συλλογίσου δμως μήπως διασωθῆς, θεωρήσῃς ἐπὶ τέλους διὸ δὲ θάνατος ἦτο προτιμότερος τοιούτης σωτηρίας. Τὸ κατ' ἐμὲ ἀποδοξίμα τὸ ἀρχαίων ἐκεῖνο λόγιον, διὸ καλὸν ἐντάφιον ἢ βασιλεία ἐστίν.»

Οἱ γενναῖοι οὗτοι λόγοι ἐνέπνευσαν καὶ γενναίως ἀποφάσις; ἡ στέγης κατελήθη καὶ ὁ Ἰουστινιανὸς παρέμεινε αὐτοκράτωρ, καὶ συνετελέσθησαν ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας αὐτοῦ τὰ σαυτὰ μεγάλα καὶ γενναία, ὡστε δικάως νὰ φωνῇ ἡ ἱστορία διὸ ἡ Θεοδώρα ἐγένετο μέγας παράγων ἐν τῇ βυζαντινῇ αὐτοκρατορίᾳ. (ἀκολουθεῖ)

Λευκωσία ΚΑΛΑΠΟΡΗ ΔΕΟΝΤΙΑΔΟΥ

Ο ΚΡΟΜΕΡ ΚΑΙ Ο ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ

Ὁ Λόρδος Κρόμερ τυγχάνει γνωστὸς εἰς τὸ Πανελλήνιον ὡς φίλος τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων. διατελέσας ἐπάλληλος τῆς Ἐπιτανησιακῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐν Ἐπιτανησίᾳ ἐκαμάθων τὴν νεολογικήν, τῇ βοηθήσει δὲ ταύτης ἐξέμαθε τὴν ἀρχαίαν, καὶ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του διέθετεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φιλολόγιαν καὶ ὑπερῆς θεραπειᾶς αὐτῆς πρὸ ἐνὸς ἔτους διέθετο δωρεάν χιλιάδιον ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ὁ Κρόμερ ἀπὸ τοῦ 1883 ἀπὸ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν δηλ. τῆς κατοχῆς τῆς Αἰγύπτου μέχρι τοῦ 1907, διηύθυνε τὰς ἐπιθετικῆς Αἰγύπτου, καὶ ἡσχόνη ἐν αὐτῇ πολιτικῇ, ἥς ἡ μέλητῃ καὶ γνώσει ἐνδιαφέρει τὴν Κυπριακὴν λαόν, διατελοῦσα ὑπὸ τὴν Βρετανικὴν κυριαρχίαν.

Διὰ ταῦτα μεταφράσαντες καταχωρήσαμεν ὡς νεκρολόγιον ἀπὸ τοῦ Γάλλου Ἰωσήφ Γκαλιέ. (Joseph Gallier) οὐκ ὀντος σχετικῶς ἀλλὰ περιεκτικῶν.

Ὁ Λόρδος Κρόμερ οὐκ ἄνευ ἀντιθέσεως θάνατος χῆς (1831) Ἰανουαρίου ὑπέχετο δεξιὰ καὶ ἀποφασιστικῶς ἐργασίας τοῦ Ἀγγλικῶ ἱμπεριαλισμοῦ. Ἐπὶ 34 ἔτη 1883-1917, διηύθυνε τὰς ἐπιθετικῆς Αἰγύπτου. «Εἶνε ὁ ἐδασκαλὸς μὲς εἰς ἄλλα», εἶπε περι

αὐτοῦ ὁ Κίτσεντ, μετὰ τὴν κατάκρησιν τοῦ Σουδάν. Καθ' ἣν στιγμήν κατέλιπε τὴν ἐπιχειρήσασα του ἰνα ἐπανέβη εἰς τὸν ἰδιοκτικὸν βίον, ἡ Βουλὴ ἐψήφισεν ὑπερ-αὐτοῦ δωρεάν £50,000. Ἡ Ἀγγλία ἐνοεῖ ν' ἀμείβῃ γενναίως ἐξ εὐγνωμοσύνης ἐθνικῆς καὶ νὰ τιμῇ τοὺς ἀξίους ὑπηρέτας αὐτῆς. Κοτὰ τὸν παρόντα πόλεμον, δεῖ εἶδῆσθαι νὰ ὀρισθῇ πρόεδρος τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐπιστρατείαν τῶν Δαρδανελλίων, ἢ ἐκλογῇ τὸν συμπατριωτικὸν του ἐξήγησε τὸν Λόρδον Κρόμερ ἐν τῷ σπουδασιῶν του Πνεύμα πλουσίας καλλιέργησιν, λόγιος (scholar) πιστὸς παραμένει εἰς τὴν ἀναστροφὴν μετὰ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ φιλοσόφων, ἐζημοῖ εἰς πολλὰ ἔργα. Ἐν τούτων «Ἀρχαῖος καὶ σύγχρονος ἱμπεριαλισμός» (Ancient and moderne imperialism) εἶνε ὁκίμιον κεντημένον μοσαδικὴν ἀξίαν ἀπὸ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς πειρᾶς τῶν συγγραφέων του.

Δὲν θὰ ἠδύνατό τις ν' ἀμφισβητήσῃ εἰς τὸν Λόρδον Κρόμερ διὸ ἦτο ἀρμόδιος νὰ πραγματευθῇ τὸ θέμα τοῦτο. Ἡ ἀνάγκη τοῦ ἔργου του-δημοσιουθέντος ἄρτι-ἀποδεικνύει ἡμῖν διὸ δὲ ἀνήρ οὗτος, ὅστις ἀφιέμοσε τὴν ζωὴν του εἰς τὰς δημοσίας ὑποθέσεις καὶ τὰς διοικητικὰς, οὐδέποτε ἠδιαφόρησε πρὸς μαλέας παντὸς εἶδους περὶ τῆς τέχνης τοῦ κυβερνᾶν τὸν λαόν. Εὐρὲς καιρὸν νὰ πλουτισθῇ διὰ γνώσεων ποικίλων καὶ ἐδραίων, τὰς ὁποίας ἐτήρησεν ἀπὸ τῆς μαθητείας του ἐν τῷ Φροντιστηρίῳ (College) καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Ἡ διήγησις καὶ λογικὰ κλασικῆ του μόρφωσις ἐπιβεβαιούται ἐν πᾶσι οὐκ ἀλλοι. Ὅλογοι ὑπερέχοντες ἄνδρες πολιτικοί, οἵτινες θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναγνώσασιν τὸ κείμενον καὶ ἐρμηνεύσασιν, ὡς ὁ Κρόμερ, Ἡρόδοτος, Θουκυδίδης, Δημοσθένης καὶ Πολύβιον. Ἐνθ' παρ' ἡμῖν ἡ κλασικὴ παιδεία ἐστὶν εἰς ὁμοίαν ἰσοστάσιον ἢ ἐν τοῖς στεναῖς πρὸς τὰ Λατινικὰ, οὐκ ὀκνητοὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀνατιθεῖσθαι ἀρχαῖοι μαθηταὶ τῆς Ὁξφόρδης ἢ τῆς Καναβρυγίας, οἵτινες ἔχουσι οικείας πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν.

Τὸ βιβλίον τοῦ Λόρδου Κρόμερ δὲν εἶνε ἔργον διδακτικόν. Δὲν χωρεῖ κατὰ σχέδιον ἀποστροφὴν καὶ δὲν διαίρεται εἰς κεφάλαια. Εἶναι ἀληθῶς ὁ λόγος πρὸς τὸ νόημα, ὡς ἠγγύον αὐτὸν οἱ συγγραφεῖς μὲς ἄλλοτε. Κατὰ τοῦ φέρει εἰς φῶς τὰς ἀναλογίας καὶ τὰς ἀντιθέσεις, ἂς παρεχούσιν ὁ ἱμπεριαλισμός, ὁ ἀρχαῖος καὶ ὁ νέος, δὲν εἶνε παρόμοιος κατὰ κανόνα. Κατ' αὐτὸν ὁ ἱμπεριαλισμός εἶναι ἀρχαῖος ὅσον ὁ κόσμος, ἀλλὰ δὲν θὰ περιπλανηθῶμεν εἰς τὰς προϊστορικὰς ἐκείνας περιόδους. Τὸ πρῶτον παράδειγμα ἱμπεριαλισμοῦ ἐδόθη ἡμῖν ἐξ Ἀθηνῶν. Παράδειγμα ἀνεπαρκὲς ἄλλως καὶ βραχύ. Αἱ Ἀθῆναι ἠννόσαν δι, ἰνα ἀρχαῖοι, ἔχον ἀνάγκη τῆς κυριαρχίας τῆς θαλάσσης. Ἀπόλασσαν ταχέως τὴν κυριαρχίαν ταύτην εἰς τὴν ναυμαχίαν ἐν Αἰγύψου ποταμοῖς. Ἡ πολιτεία τὸν ἐκόλυεν αὐτὰς νὰ μεταδύκωνται ἱμπεριαλιστικὴν πολιτικὴν, ὑποβάλλουσα πᾶσας τὰς ἀληθείας ἀποφάσεις εἰς τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ, ἀπαγορεύουσα εἰς αὐτὰς νὰ παραδεχθῶσιν συνολικὸν σχέδιον νόμιμον, ἔβραδονον περὶ τὰς λεπτομερείας. Ἡδύνατο νὰ εἰαπραγματεύονται τὰς ὑποθέσεις τοῦ Κράτους εἰς τὰς ἐπιθετικῆς. Ἡ Ἀθῆναίη δημοκρατία, δηλαδὴ δημοκρατία ἀπώλυτος, παραμένει, πρῶτον, μοναδικὴ ἐν τῇ ἱστορίᾳ, τὸ πείραμα τοῦτο δὲν ἐπανεληφθῆ ἄλλοθεν ἐν συνόλῳ, οἱ Ἕλληνες δὲν ἠννόσαν τὸν ἱμπεριαλισμὸν ὡς οἱ Ρωμαῖοι καὶ οἱ σημερινοὶ λαοί. Ὁ Ρωμαῖός, σαφῶς καὶ πρᾶτικῶς, ἦτο ἀρμόδιωτερος πρὸς τὴν ἱμπεριαλιστικὴν πολιτικὴν ἢ ὁ ἀπειθοῦχος, ἰδεολόγος Ἕλληνας, ὅστις εἶχε ζῶντοσαν τὸ αἰσθημα τοῦ ἀτομικοῦ. Ὁ Ρωμαῖός ἔχαιμε τὸν νόμον καὶ ἐγνώριζε νὰ ὑπακούῃ εἰς αὐτόν ἀπὸ τῶν ἀλικίων μέχρι τοῦ τέφρου ἀνῆκεν εἰς ἐταιρείας δημοκρατικῆς ἀπὸ ἐνοῦσιν αὐταὶ τὰς ἱμπεριαλιστικὰς ἐκείνας. Ἡ Ρώμη, δύναιται, λοιπὸν νὰ παρέσθῃ μαθητῆμα εἰς τοὺς σύγχρονους λαοίς. Ὑπάρχουσι ἐκκλησιαστικὰ ἀνάλογια μετὰ τῆς αὐτῆς καὶ τούτων. Αἱ ἀνάγκαι τῆς συντηρήσεως καὶ τῆς ἀμύνης μεγάλου κράτους οὐδὲν ἄσαν αὐτὴν πάντοτε διαπὸ ἐπιθετικῆν τὰ δριὰ του. Ἄλλοτε, ὡς σήμερον, τὰ

μέγρο ταῦτα σωτηρίας ἀπεκρίνοντο ἐπὶ ἐλευθέρων, καὶ ἐπολεμοῦντο. Τὰ ἀπέδιδον εἰς τὸ κυριαρχικὸν πνεύμα, εἰς τὴν μανίαν κατακτήσεως-καὶ ἴσως, θὰ ἐπιτραπῇ νὰ προσθέσωμεν ἐν περιθωρίᾳ τῆς σκέψεως τοῦ Λόρδου Κρόμερ, δὲν εἶχε πάντοτε ἄδων.

Παρὰ Ρωμαῖοι, ἡ ἀριστοκρατία ἀντιέθετο εἰς τὴν πολιτικὴν ταύτην τῆς ἐκπαλῶσεως ἐρρωμένως. Ὁ Σκιπίων καὶ ὁ Κάρτων ἀντεπροσώπων δ, καὶ θὰ ἐκαιομεν σήμερον. Μικρο-Ρωμαῖοις.

Ἡγωνίσθησαν κατὰ τὸν τρόπον τοῦ Γάλλου καὶ τοῦ Λόρδου Γράμβιλι, οἵτινες τῷ 1882, ἠερόντο νὰ ὑπάγωσιν εἰς Αἴγυπτον. Καὶ κατὰ τὸν χρόνον αὐτῶν τοῦ Τραϊνὸς καὶ τοῦ Ἀδριανού, ὁ Φίλοξος διερωτῶτο ἂν ἡ Ρώμη δὲν ἔπραξε νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὴν

Σικελίαν καὶ τὴν Ἀφρικὴν μᾶλλον ἢ νὰ διατρέψῃ κίνδυνον ν' ἀπολεσθῇ ὁ πρὸς τοῦ μεγέθους αὐτῆς. Δυνάμεις λογικὰ καὶ τὰς ὁποίας δὲν ἠδύνατο νὰ διεκτιμῶσι, ἠσοκύντο, πρᾶγματι, πρὸς τὴν διεκτιμῶσιν κατακτήσεως. Ἐνθάδε καὶ ἀρχικὸν φιλοδοξίον πρὸς τὸν Ἀγγλοὺ Ὀδύσσην Ἀστυγῆ καὶ τοῦ Ρώσου Σκόβελεφ, οἵτινες εἶχον ἐλατρία λόγους προσηλυτικοὺς ἢ τὴν πεποιθῆσθαι εἰς ἐπιβαλόντος πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος ἐξελισθῶν σταθερῶς τὴν κεντρικὴν ἐξουσίαν. Ἐξ ἄλλου, οἱ Ρωμαῖοι ἀνεγύθησαν ὡς φυσικὰ θρια τοῦ πρᾶτους τῶν, θρια φυσικὰ, τὴν θάλασσαν ἢ τὴν ἔρημον. Ἐν Γαλιτία, ἐν Ἰσπανίᾳ, ἐν Ἀφρικῇ, εἶχον εὐρεῖ τὸς φραγμαῖς τοῦσ. Πρὸς βορρᾶν καὶ Ἀνατολὰς ἔβαινον τοιοῦτοι, καὶ πρᾶγματικῶς, ὁ Βορρᾶς καὶ ἡ Ἀνατολή, ὡς εἶπε ὁ Βρυγγε, κατέστρεψαν τὴν Ρώμην. Ὁ Ἀγγλοὺ μετέβησαν τὴν πολιτικὴν ταύτην εἰς Ἰνδικὴν μέχρι τῶν Ἰμαλίων. Οἱ Γάλλοι, μέχρι τῆς μεγάλης Σαχάρας, καὶ οἱ Ρῶσοι μέχρι τῶν στεππῶν τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας.

Ὁ ἱμπεριαλισμὸς δὲν χωρεῖ χωρὶς ν' ἀποφέρῃ ὀφελήματα. Οἱ Ρωμαῖοι ἐλάμβανον βαρεῖς φόρους ἀπὸ τῶν ἐξαρτησάντων αὐτῶν. Οἱ Ἀγγλοὺ δὲν ἐξαρτήσαντο ἄλλως διὰ τῆς ἔταιρείας τῆς Ἰνδικῆς. Ἐπὶ τοῦ σημείου τοῦτο, ἡ Γαλιία δὲν ἠννόθη ἐξίσου. Ἡδὲ ὁ Τουργὼ ἀνεγνώριζεν διὸ αἱ εἰσπράξεις εἰς τὰς ἀποικίας μὲς δὲν ἐτήρησαν, κατὰ μέγα μέρος, σχέδον εἰς τὰς δαπάνης τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς διακυβερνήσεως τὰς ὁποίας ἀπέχοντο. Ὁ Λόρδος Κρόμερ σημειοῖ διὸ αἱ παραφορολογίαι τῶν τελωνῶν καὶ τῶν εἰσπρατικῶν τῶν Ρωμαϊκῶν ἀποικίων δὲν ἀπέθανον μετὰ τῆς ἀρκαίτητος. Ἡ ἀνθρωπίνη φύσις δὲν μεταβάλλεται. Ἡ Ἀνατολικὴ Ἰνδικὴ ἔταιρεία κατ' οὐδὲν εἶχε νὰ φρονήσῃ τὸν Ὀδύσσην ἢ τὸν Γάλλον. ἘΥποστηρικτὸν ἐπιστήμιος, ἔλεγε ὁ Σιρ Γεώργιος Κόρνουελ Λιούης κατὰ τὴν οὐκὴν τῶν Περὶ Ἰνδικῆς νομοσχεδίου τοῦ 1858, διὸ οὐδέποτε Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς μᾶλλον διεφθαρμένη, μᾶλλον ἀπιστος καὶ μάλλον-ἰδιοτέρας-ἢ ἡ ἔταιρεία τῆς Ἀνατολικῆς Ἰνδικῆς. Εὐτυχῶς αἱ πράξεις αὐταὶ εἶνε ἀδύνατοι εἰς τὸ μέλλον, ἀφόριον ἢ διακυβερνήσεως καὶ ἡ ἐμπορικὴ ἐκμετάλλωσις δὲν ἐπιστεῖνται. πλέον εἰς τὰς αὐτὰς χεῖρας.

Σοβαρὸν ζήτημα προβάλλει ὁ Λόρδος Κρόμερ τὴν ἀφομοίωσιν τῶν κατακτηθέντων καὶ ὑποταχθέντων φυλῶν. Οἱ Ρωμαῖοι θὰ ἐπετύγχανον τοῦτο εὐκολώτερον ἢ οἱ σύγχρονοι. Τὸ ἔργον τῶν ἡττωθέντων δυσχερῆς εἰς τοὺς Ρωμαίους διὰ τὰς συνθήκας τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ὁ Ἰσλαμισμὸς εἰσῆγγον στοιχεῖα νῆα εἰς τὴν πολιτικὴν. Ὁ πολυθεῖσμος καὶ ὁ πανθεῖσμος ἦσαν ἄλλως εὐκαμπτοί. Ἐν τέλει, ἡ ἀρχαίτης δὲν ἐγνώριζε πρᾶγματικῶς ἢ δύο μόνον γλώσσας: τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Λατινικὴν. Εἶνε γνωστὸν πόσον εὐκόλως ὁ Γαλιὰν ἔμαθον καὶ ὁμῆλως τὴν Λατινικὴν. Ὁ ἐκρωματισμὸς ἐγένετο ταχέως. Σήμερον ἔχουσι ἄλλως τὰ πρᾶγματα διὰ τοὺς ἱμπεριαλιστὰς. Εἰς τὴν Ἰνδικὴν, ἐπὶ παραδείγματι εἰς 10,000 προσώπων, 90 ἄνδρες καὶ 10 γυναῖκες ἀναγκαστικοὶ καὶ γράφουσι τὴν ἀγγλικὴν. Ἄλλως τε, ἐπὶ παραδείγματι, ὅταν οἱ ὑποκείμενοι εἰς τὴν κυριαρχίαν δυνάμεις τινος λαοῦ μαθητῶσιν τὴν γλῶσσαν αὐτῆς, πρᾶττουσι τοῦτο οὐκ ἂν ὅπως ἀπόλασται τὴν προσ-

ωπικτικῆ τῶν καὶ χωρὶς ὡσεὶ εἰς τὰ κατακτητὰ στοιχεῖα. Ἡ καλῆθῆσιν οὐκ ἔγνωσαν τὸ ἐναντίον θέλουσι νὰ ἔβωσιν ἐν ὄπλοισι δπως ἐγνηθῶσιν κἀλλιον ὑπερ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν.

Δὲν πρέπει νὰ ζητῶνται ὑπεραρέματα εἰς τὸ ἔργον τοῦ Λόρδου Κρόμερ. Δὲν ἐμπειρεῖται πρὸς σκοποῦς τοῦ Ἀγγλικῶ ἱμπεριαλισμοῦ. Ὁ ἀρχαῖος λειτουργὸς τοῦ στέμματος ἐφρόντιζε νὰ εἰπῇ ἡμῖν διὸ δὲν θὰ ἠσοκύντο περὶ τῶν ἀποικίων αἰτινῆς αὐτοκυβερνήσεως. Τὸ πρόβλημα ἀφορᾷ εἰς τὸν τρόπον καθ' ὃν θὰ ἐκυβερνῶντο ἢ θὰ κυβερνηθῶσιν τὰ 350 ἑκατομμ. βρετανικῶν ἐπιθῶνων, ἐντελῶς ἐξαρτηθέντων ἐκ τῆς μητροπόλεως. Ὁ Λόρδος Κρόμερ ὑπελόγηεν διὸ ἡ Αἴγυπτος πρέπει, ὅταν θὰ εἶνε εἰς κατάστασιν νὰ τὸ πρᾶξῃ, νὰ κυβερνᾶται ἀπ' ἐαυτῆς.

Joseph GALTIER.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΟΥ Γ' ΑΣΙΑΝ

(Συνέχεια). —Ελευθέρησας τὰς συνατιέσεις.

Καὶ ὑπάρχει βαρύτερον εἶπερ εἰ ἄλλο συναγεγόμενον τὴν ἰσότητα μετὰ τὸν ἀρρανομένων ἔθνων.

Δὲν δύναιται νὰ διαρκῆσῃ εἰρήνη μὴ ἀναγνωρίζουσα καὶ ἀποδεχόμενη τὴν ἀρχὴν διὸ αἱ Κυβερνήσεις ἀρνοῦνται πᾶσας τὰς ἐξουσίας αὐτῶν ἀπὸ τῆς συνατιέσεως τῶν ἀρχοντῶν καὶ οὐδὲν ὑπάρχει θεακώματα ὅπως μεταγγῶσι τοὺς λαοὺς ἀπὸ κυριαρχίας εἰς κυριαρχίαν ὡσεὶ ἦσαν ἔθνοκτῆσες.

Θεωρῶ ὡς παραδεχόμενον, ἐπὶ παραδείγματι, δὲν ἤθελον λάβει ὡς μοναδικὸν παράδειγμα, διὸ οἱ πολιτικοὶ πανταχοῦ ἀμφωφονοῦσιν διὸ πρέπει νὰ ἦνε ἠνωμένη, ἀνεξάρτητος καὶ ἀτόντομος ἡ Πολωνία, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαρβαριστὸς τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς, τῆς λατρίας, καὶ τῆς βιομηχανικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως πρέπει νὰ ἐγγηθῶσιν εἰς πάντας τοὺς λαοὺς, ὅσοι ἔχουσιν μέχρι τοῦδε ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν Κυβερνήσεως ἀρρανομένων εἰς πίστιν καὶ σκοπὸν ἐχθρικών πρὸς τὸν αὐτῶν.

Οἱ μὲν λοιπὸν τούτου, οὐκ ἔνεκεν οἰασθῆσθαι ἐκιδυμίας ὅπως ἐξάρω ἀφρημένην πολιτικὴν ἀρχὴν, ἦτις ἐγένετο πάντοτε προσφιλοτάτη εἰς ἐκείνους οἵτινες ἐξήτησαν ὅπως ἀνιδρόσωσι τὴν ἐλευθερίαν ἐν Ἀμερικῇ, ἀλλὰ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δι' ὃν εἶπα περὶ τῶν ἄλλων θραν ἐιρήνης, οἵτινες φαίνονται σαφῶς ἀναπόδοτοι-ἐπειδὴ θέλω εὐκρινεῖσαι καὶ ἀπερικάλυπτως πρᾶγματικῶς.

Εἰρήνη οἰαθῆσθαι, μὴ ἀναγνωρίζουσα καὶ μὴ ἀποδεχόμενη τὴν ἀρχὴν ταύτην ἀναποφύεως θὰ ἀνατραπῇ. Δὲν θὰ βασίσειται ἐπὶ τῶν ἄθων καὶ τῶν πεποιθῆσθαι τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ ὄργισμος τῶν πνευματικῶν ἄνων τῶν πλθυσμῶν θὰ μάχηται ὅξως καὶ σταθερῶς κατ' αὐτῆς, καὶ ὅλος ὁ κόσμος θὰ συμπαθῇ. Ὁ κόσμος θὰ διὰ εἰρήνην μόνον, ἐάν ἡ ζωὴ του εἶνε σταθερὰ, καὶ δὲν δύναιται νὰ τὰ ἀρχὴν ἐνστάθεια ὅπου δὲν ὑπάρχῃ ἡρεμία ἀνεστάθῃ. Ὁ κόσμος δικαιοσύνης, ἐλευθερίας καὶ δικαίου.

—Τὸ θεακώματα ὅπου εἰς τὴν θάλασσαν.

Καθὼς εἶνε κατορθωτὸν, ἐπὶ πλέον, πᾶς μέγας λαὸς ἀγωνίζομενος τῶρα πρὸς πλήρη ἀνάπτυξιν τῶν πόρων του καὶ τῶν δυνάμεων του πρέπει νὰ ἐξασφαλίσῃ ἀμσον διέθεσον εἰς τὰς μεγάλας συγκοινωνίας τῆς θαλάσσης. Ὅπου τοῦτο δὲν δύναιται νὰ γένηται διὰ τῆς ἐκφορῆσεως ἑδᾶφους, δύναται ἀναμειβόμενος νὰ γένηται διὰ τῆς οὐδτεροποιήσεως τῶν ἀμέσων δικαιωμάτων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἀπὸ τὴν γενικὴν ἐγγύησιν ἢ εἰς τὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ αὐτὴν τὴν εἰρήνην.

Καὶ αἱ θαλάσσιαι ὁδοὶ πρέπει νόμω καὶ πρᾶγματι νὰ ἦνε ἐλευθεραὶ. Ἡ

ἐλευθερία τῶν θαλασσῶν εἶνε τὸν ὄν τὸν ἐπ' αὐτῆς τὴν εἰρήνην, τὴν ἰσότητα καὶ τὴν συνεγγύασιν.

Ἀναμφιβόλως, οἰκτικὴ τις ἀναθεώρησις πολλῶν κανόνων τῆς διεθνούς πρακτικῆς μέχρι τοῦδε θὰ ἦνε ἀναγκαία, ἰνα γένοινται πρᾶγματι αἱ θάλασσα ἐλευθεραὶ καὶ κοινὰ καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις πρὸς χρῆσιν τῆς ἀνθρωπότητος, τὸ ἐλαττήριον ὄμμα πρὸς τοιαύτας μεταβολὰς εἶνε πειστικὸν καὶ ἐπιτακτικόν. Δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἐμπιστοσύνη ἢ ἐγκαρδιότης μετὰ τῶν λαῶν τοῦ κόσμου ἄνευ τούτων. Ἡ ἐλευθέρια, σταθερὰ, καὶ χωρὶς ἀπειλῆς τινος ἐπικουρανία τῶν ἔθνων εἶνε οὐσιώδης μέρος τῆς κορείας τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀναπτύξεως. Δὲν εἶνε ὀυκόλον εἶτε ὅπως ὀρισθῇ εἶτε ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐλευθερία τῶν θαλασσῶν ἐάν αἱ Κυβερνήσεις τοῦ κόσμου ἐκθυμῶσιν νὰ συμφορῶσιν περὶ τούτου.

Εἶνε πρόβλημα στενῶς συνδεδεμένον μετὰ τὸν περιορισμὸν τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν, καὶ ἡ συνεγγύασιν τῶν ναυτικῶν τοῦ κόσμου ὅπως ἠερόσας τὰς θαλάσσιους ἐλευθέρως ἴμα καὶ ἀσφαλεῖς, καὶ τὸ ζήτημα τοῦ περιορισμοῦ τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν προβάλλει τὸ ἐβρύτερον καὶ ἴσως δυσκολώτερον ζήτημα τοῦ περιορισμοῦ τῶν στρατῶν καὶ ὄλων τῶν προγραμμάτων περὶ στρατιωτικῶν παρασκευῶν. Δύσκολα καὶ λεπτὰ ὡς εἶνε τὰ ζήτηματα ταῦτα, πρέπει ν' ἀντιμετωπιθῶσιν μετὰ τῆς ἀκρας εὐθύτητος, καὶ ἀποφασισθῶσιν ἐν πνεύματι πρᾶγματικῆς προσημογῆς, ἰνα ἡ εἰρήνη ἐπέλθῃ μετὰ τῆς θαλαπείας καὶ τῶν περὶ τῶν καὶ νὰ παραμῆνῃ σταθερὰ. Εἰρήνη δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ χωρὶς παραχωρήσεως καὶ θυσίας.

Δὲν δύναιται νὰ ὑπάρξῃ αἰσθημα ἀσφαλείας καὶ ἰσότητος μετὰ τῶν ἔθνων, ἐάν μεγάλοι καὶ ἐπικρατοῦντες ἐξοπλισμοὶ ἐπὶ ἐξοπλισθῶσιν καὶ θὰ διατηρῶνται. Οἱ πολιτικοὶ τοῦ κόσμου πρέπει νὰ σχεδίσωσιν τὴν εἰρήνην καὶ τὰ ἔθνη νὰ προσαρμώσων καὶ ἰσορροπῶσιν τὴν πολιτικὴν τὸν πρὸς αὐτὴν, ὅπως ἐσχεδίασαν διὰ τὸν πόλεμον καὶ ἡτοιμάσθησαν διὰ μηδανίως ἀμφοισθησῆς καὶ ἀνεξήγητας.

Τὸ ζήτημα τῶν ἐξοπλισμῶν εἶνε κατὰ ἔμψαν εἶνε κατὰ θάλασσαν, εἶνε τὸ ἀμσώματα καὶ ἐντονώματα πρᾶγματι ζήτημα, σχετιζόμενον μετὰ τὸν μελλουσῶν τυχῶν τῶν ἔθνων καὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

—Ἐλευθέρως νὰ ὁμιλήσω παρατήρια.

Ὅμιλησα περὶ τῶν μεγάλων τούτων πρᾶγματων ἄνευ ἐπιφυλάξεως καὶ μετὰ πᾶσας ἀσφαλείας, διότι μοι ἐφάνθη διὸ εἶνε ἐπὶ ἀναγκῆς, ἐάν ἡ σφοδρὴ ἐπιθυμία τοῦ κόσμου διὰ τὴν εἰρήνην ὑπέχετῃ πῶν, καὶ

άλλα έργα γυναικεία ασχολούμενη. Εκεί έγινον εν αυτήν ο Ιουστινιανός και ηράσθη αυτής παραφόρος, ώστε να παύση την ευγένειαν και τὸ κάλλος ὄλων τῶν θυγατέρων τῶν εὐγενῶν οὐκων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ νὰ λάβῃ αὐτὴν σύζυγον παρὰ τὴν θάλασσαν καὶ τῆς θαλάσσης τοῦ Εὐφράτιος καὶ τοῦ ὁσίου τοῦ Ιουστινιανού, καὶ δεῖ οὗτος Ιουστινιανὸς ἀνηγαγεῖσθαι συνάρχων, ἢ Θεοδώρα ἐχαιρετοσθῆ ὡς Ἀδύστα καὶ ἔδωκεν ἀπὸ κοινοῦ τὸν ὄρον τῆς πτωσεως τῶν δηρῶν. Ἡ Θεοδώρα οὕτω παραδόξως ἀνεληθοῦσα τὸν μέγιστον τῶν αἰῶνων ἐκείνων θρόνον δὲν ἐγένετο ἀναξία τῆς παραδόξου τύχης αὐτῆς, διότι διετίλεσε σύζυγος πτωστή, βασίλισ γυναικία καὶ πολλὰκις σύμβουλος συνετῆ τοῦ Ιουστινιανού, διετήρησε δὲ κατὰ τὸ ἔλαστον κάλλος αὐτῆς, αὐτὸς δὲ ὁ Ιουστινιανὸς ἀνεκλήρυσεν ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτὰ νερὰ τῆν σύγγειν τῆς σύζυγου καὶ ἐγκατέμισε τὰς σφῆρας αὐτῆς σύμβουλος. Ὁ μεγαλοπράγμων καὶ σιδηρῶς χαρακτήρ τῆς αυτοκράτειρας Θεοδώρας ἐξέλαμψε κατὰ τὴν περιάνομον ἐν Κωνσταντινουπόλει στάσει τοῦ Νίκαια, καθ' ἣν σιγῆν ἀποδειλάσας ὁ Ιουστινιανὸς καὶ πάντες οἱ περι αὐτὸν ἀλλοίκοι, ἐσθῆθ διὰ τῆς εὐσταθείας καὶ ὑπερέχου γενναίου τῆς Θεοδώρας, ἦτις ἐπερθεῖσα ἐν μέσῳ τοῦ καταπονημένου συμβουλίου εἶπε:

«Καὶ ἂν ἡ φυγὴ ἦθελεν εἶναι ὁ μόνος τῆς σωτηρίας ἡμῶν τρόπος, πάλιν ἦθελεν νομίσει αὐτὴν ἀσύμφορον. Ὁ ἀνθρώπος ἐγεννήθη ἐν ἀποσθάνῳ, ὁ δὲ βρωμιακὸς δὲν πρέπει ποτε νὰ ἀνεσθῆ νὰ γίνῃ φυγῆς. Μὴ γένοιτο νὰ ἴδῃ ἐμαυτὴν ἀπογεννημένην τῆς ἀποσθῆς ταύτης, μὴδὲ νὰ ζῆσθαι τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἢς θὰ ἔπαυον νὰ προσαγορευοῦμαι μετέσπονδα. Ἐάν θέλῃς, ὁ βασιλεῦ, νὰ σωθῆς, σὸδὲν τοῦτον εὐκολώτερον χρῆματα ἔχοντες πολλὰ καὶ ἰδοὺ ἡ θάλασσα, ἰδοὺ τὰ πλοῖα. Συλλογίσου δμως μήπως διασωθῆς, θεωρήσῃς ἐπὶ τέλους διὰ τὸ θάνατος ἢ το προτιμότερος τοῦ αὐτοῦ σωτηρίας. Τὸ κατ' ἐμὲ ἀποδοῦμαι τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο λόγιον, διὰ καλὸν ἐντάφιον ἢ βασιλεία ἐστίν».

Οἱ γενναῖοι οὗτοι λόγοι ἐνεπνεύσαν καὶ γενναίας ἀποφάσεις; ἡ στέφανος κατεβλήθη καὶ ὁ Ιουστινιανὸς παρέμεινε ἀτοκράτωρ, καὶ συνετέλεσθη σὰν ἐπὶ τῆς αυτοκρατορίας αὐτοῦ τοῦ οὐκ αὐτὰ μεγάλα καὶ γενναία, ὥστε διακαίως νὰ φρονῇ ἡ ἱστορία διὰ τῆς Θεοδώρας ἐγένετο μέγας παράγων ἐν τῇ βυζαντινῇ αυτοκρατορίᾳ.

Δευκωσία (ἀκολουθεῖ)
ΚΑΛΟΠΗ ΔΕΟΝΤΙΑΔΟΥ

Ο ΚΡΟΜΕΡ ΚΑΙ Ο ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ

Ὁ Λόρδος Κρόμερ τυγχάνει γνωστὸς εἰς τὸ Πανελλήνιον ὡς φίλος τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, διατελέσας ἐπάλληλος τῆς Ἐπτανήσιας Κυβερνήσεως καὶ ἐν Ἐπτανήσιον ἐκμαθῶν τὴν νεολογικὴν τῆ βραβείᾳ δὲ ταύτης ἐξέμαθε τὴν ἀρχαίαν, καὶ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του διέθετεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φιλολόγιαν καὶ ὑπερέβη τῆς θεραπειᾶς αὐτῆς πρὸ ἐνὸς ἔτους διέθετο δωρεάν χιλιάδας ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ὁ Κρόμερ ἀπὸ τοῦ 1883 ἀπὸ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν δηλ. τῆς κατοχῆς τῆς Αἴγυπτου μέχρι τοῦ 1907, διημέρευσε τὸς ὑποθέσεις τῆς Αἴγυπτου, καὶ ἠσκόνησεν ἐν αὐτῇ πολιτικῇ, ἢς ἡ μελέτη καὶ γνώσις ἐνδιαφέρει τὴν Κυπριακὴν λαόν, διατελοῦσα ὑπὸ τὴν Βρετανικὴν κυριαρχίαν.

Διὰ ταῦτα μεταφράσαντες καταχωρήσαμεν ὡς νεκρολογία ὑπὸ τοῦ Γάλλου Ἰωσήφ Γκαλιέρι (Joseph Gallier) οὐκ ὀνόματι ἀλλὰ περιεκτικῶς:

Ὁ Λόρδος Κρόμερ οὐκ ἄνευ ἀνηγάθη ὁ θάνατος αὐτοῦ (1831) Ἰανουαρίου ὑπέστη δεξιὰ καὶ ἀνομοιότητα ἐργασίᾳ τοῦ Ἀγγλικῆ ἱμπεριαλισμοῦ. Ἐπὶ 34 ἔτη 1883-1917, διημέρευσε τὰς ὑποθέσεις τῆς Αἴγυπτου. Ἐἶνε ὁ εἰδικὸς μὲς εἰς ὅλα, ἔλεγε περὶ

αὐτοῦ ὁ Κίτσενερ, μετὰ τὴν κατακρίσιν τοῦ Σουδάν. Καθ' ἣν σιγῆν κατέλιπε τὴν ἐπισημὴν καὶ τοῦ ἰατρικοῦ ἐπὶ τὸν ἰδιωτικὸν βίον, ἢ Βουλήν ἐπήφισεν ὑπὲρ αὐτοῦ δωρεάν £50,000. Ἡ Ἀγγλία ἐνοεῖ ν' ἀμείβῃ γενναίως ἐξ εὐγνωμοσύνης ἐθνικῆς καὶ νὰ τιμῇ τοὺς ἀξίους ὑπηρετὰς αὐτῆς. Κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον, διεβέβησεν ὡς ὀρθοῦς πρόεδρος τῆς ἀνακριντικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐπισκοπεῖαν τῶν Δαρδανελλίων, ἢ ἐλογητὸν συμπατριωτῶν του ἐξήγησε τὸν λόρον Κρόμερ ἐν τῷ σπουδαστῆρῳ του Πνεῦμα πλουσίας καὶ ἐπισημότην, λέγει οἱς (scholar) πιστὸς παραμένει εἰς τὴν ἀναστροφήν μετὰ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ φιλοσόφων, ἐζημοίωσε πολλὰ ἔργα. Ἐν τούτων «Ἀρχαῖος καὶ σύγχρονος ἱμπεριαλισμός» (Ancient and moderne imperialism) εἶνε ὁ κεντρικὸς κεντρικὸν μοσάδιον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς πείρας τῶν συγγραφέων του.

Δὲν θὰ ἠδύνατο τις ν' ἀμφισβητήσει εἰς τὸν Λόρδον Κρόμερ διὰ ἴστο ἀρμόδιον νὰ παραμεινῆ τὸ θέμα τοῦτο. Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἔργου του «δημοσιουθέντος» ἄρτι-ἀποδεικνύει ἡμῖν διὰ τὸ ἀνήρ οὗτος, ὅστις ἀφιέμουσε τὴν ζωὴν του εἰς τὰς δημοσίας ὑποθέσεις καὶ τὰς διοικητικὰς, οὐδέποτε ἠδισφαρίσθη πρὸς μάλιστα πικρὸν αἶδον περὶ τῆς τέχνης τοῦ κυβερνῶντος λαοῦ. Εὐδὲ καὶ τὸν ἀπολυτῆθαι διὰ γνώσεων ποικίλων καὶ ἔδρασαν, τὰς ὁποίας ἐτήρησεν ἀπὸ τῆς μαθητικῆς του ἐν τῷ Φροντιστηρίῳ (College) καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Ἡ ὑψηλὴ καὶ λογυρὰ κλασικὴ του μόρφωσις ἐπιβεβαιοῦται ἐν πάσῃ ὁλβί. Ὀλίγοι ὑπέρχοναι ἄνδρες πολιτικοί, οἵτινες θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναγνώσασιν τὸ κείμενον καὶ ἐρμηνεύσασιν, ὡς ὁ Κρόμερ, Ἡρόδοτος, Θουκυδίδης, Δημοσθένης καὶ Πολύβιος. Ἐνθ' παρ' ἡμῖν ἡ κλασικὴ παιδεία εἶνε εἰς ὀλίγους μάλλον ἢ ἴστο στανὲς πρὸς τὰ Λατινικὰ, οὐκ ὀλίγον ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀνανδρῶν ἀρχαῖοι μαθηταὶ τῆς Ὁξφόρδης ἢ τῆς Καναβρυγίας, οἵτινες ἔχουσι οὐκ εὐκαίως πρὸς τὴν Ἑλληνικήν.

Τὸ βιβλίον τοῦ Λόρδου Κρόμερ δὲν εἶνε ἔργον διδακτικόν. Δὲν χωρεῖ κατὰ σχέδιον ἀσθηρὸν καὶ δὲν διαίρεται εἰς κεφάλαια. Εἶναι ἀλλόθως ὁ λόγος πρὸς τὸ νόημα, ὡς ἡννοῦν αὐτὸν οἱ συγγραφεῖς μᾶλλον ἄλλοτε. Κατὰ τοῦ φέρει εἰς φῶς τὰς ἀναλογίας καὶ τὰς ἀντιθέσεις, ἂς παρεχούσιν ὁ ἱμπεριαλισμός, ὁ ἀρχαῖος καὶ ὁ νέος, δὲν εἶνε ἀσάφης κατὰ κανόνα. Κατ' αὐτὸν ὁ ἱμπεριαλισμός εἶναι ἀρχαῖος ὅσον ὁ κόσμος, ἀλλὰ δὲν θὰ περιλαμβάνοιεν εἰς τὰς προϊστορικὰς ἐκείνας περιόδους. Τὸ πρῶτον παράδειγμα ἱμπεριαλισμοῦ ἐδόθη ἡμῖν ἐξ Ἀθηνῶν. Παράδειγμα ἀνεκρίτως ἄλλως καὶ βραχύ. Αἱ Ἀθῆναι ἠννόσαν διὰ τὴν ἀρχαίαν, εἶχον ἀνάγκη τῆς κυριαρχίας τῆς θαλάσσης. Ἀποπέσαν ταχέως τὴν κυριαρχίαν ταύτην εἰς τὴν ναυμαχίαν ἐν Αἴγυϊ ποταμοῖς. Ἡ πολιτικὴ τὸν ἐκόλυεν αὐτὰς νὰ μεταδύκωνται ἱμπεριαλιστικὴν πολιτικὴν, ὑποβάλλουσι πᾶσας τὰς ἀληπίους ἀποφάσεις εἰς τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ, ἀπαγορεύουσι εἰς αὐτὰς νὰ παραδεχθῶσι συνολικὸν σχέδιον νόμιμον, ἔβραδονον περὶ τὰς λεπτομερείας. Ἡδύνατο νὰ εἰατραμεισθῶνται τὰς ὑποθέσεις τοῦ Κράτους εἰς τὰς τριόδους. Ἡ Ἀθηναίων δημοκρατία, δηλαδὴ δημοκρατία ἀόλυτος, παραμένει, πρᾶγματι, μοναδική ἐν τῇ ἱστορίᾳ, τὸ πείραμα τοῦτο δὲν ἐνανεληφθῆ ἄλλοθου ἐν συνόλῳ, οἱ Ἕλληες δὲν ἠννόσαν τὸν ἱμπεριαλισμὸν ὡς οἱ Ρωμαῖοι καὶ οἱ σημερινοὶ λαοί. Ὁ Ρωμαῖος, σαφῶς καὶ πικρῶς, ἦτο ἀρμόδιωτερος πρὸς τὴν ἱμπεριαλιστικὴν πολιτικὴν ἢ ὁ ἀπειθαρχητός, ἰδεολόγος Ἕλληες, ὅστις εἶχε ζῶσαν τὸν ἀσθημα τοῦ ἀτομισμού. Ὁ Ρωμαῖος ἔμαμε τὸν νόμον καὶ ἐγνώριζε νὰ ἀπακούη εἰς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ λίκνου μέχρι τοῦ τέφρου ἀνῆκεν εἰς εἰσρείας δημοκρατικῆς ὅπως ἐνοθεῖον αὐτὰς τὰς ἱμπεριαλιστικὰς ἐκείνας. Ἡ Ρώμη, δύνανται, λοιπὸν νὰ παρασχῇ μαθήματα εἰς τοὺς σύγχρονους λαοίς. Ὑπάρχουσιν ἐκπαισκευτικαὶ ἀναλογίαι μετὰ τῆς αὐτῆς καὶ τούτων. Αἱ ἀνάγκαι τῆς συντηρήσεως καὶ τῆς ἀμύνης μεγάλου κράτους αὐθῆσαν αὐτὴν πάντοτε ὅπως ἐπεκτείνῃ τὰ ὄριά του. Ἄλλοτε, ὡς σήμερον, τὰ

μέγιστα ταῦτα σωτηρίας ἀπεκρίτουτο ἐπὶ τῶν ἑλθέοντων, καὶ ἐπολεμοῦντο. Τὰ ἀπέδιδον εἰς τὸ κυριαρχικὸν πνεῦμα, εἰς τὴν ἰνυανὴν κατακτῆσαν—καὶ ἴσως, θὰ ἐπιτραπῆ νὰ προσθέσωμεν ἐν περιόριστῳ τῆς σκέψεως τοῦ Λόρδου Κρόμερ, δὲν εἶχε πάντοτε ἄδων.

Παρὰ Ρωμαῖοι, ἢ ἀριστοκρατία ἀντιέθετο εἰς τὴν πολιτικὴν ταύτην τῆς ἐκπαίδεως ἐρρωμένως. Ὁ Σκιπίων καὶ ὁ Κάτων ἀντεπροσώπων δὲ, τὰ ἐκπαίδεον σήμερον. Μικρορωμαῖους.

Ἡ γωνισθῆσαν κατὰ τὸν τρόπον τοῦ Γάλλου καὶ τοῦ Λόρδου Γράμβιλ, οἵτινες τῷ 1882, ἠρῶντο νὰ υπάγωσιν εἰς Αἴγυπτον. Καὶ κατὰ τὸν χρόνον αὐτῶν τοῦ Τραϊανῶ καὶ τοῦ Ἀδριανοῦ, ὁ Φλόρος διερωτῶτο ἂν ἡ Ρώμη δὲν ἔπρεπε νὰ ἀρκεσθῆ εἰς τὴν Σικελίαν καὶ τὴν Ἀφρικὴν μάλλον ἢ νὰ διατρέψῃ κίνδυνον ν' ἀπολεσθῆ ὑπὸ τοῦ μεγέθους αὐτῆς. Δυνάμεις ἱσχυραὶ καὶ τὰς ὁποίας δὲν ἠδύνατο νὰ διευθύνωσι, ἠσοκύντο, πρᾶγματι, πρὸς τὴν διεθνήν κατακτῆσαν.

Ἄνδρα καὶ ἀρχαῖοι φιλόδοξοι πρότυπα τοῦ Ἀγγλοῦ Οὐδρῶν Ἀστὴ καὶ τοῦ Ρώσου Σκόβελεφ, οἵτινες εἶχον ἐλατρία λόγους προσηλυτικὸς ἢ τὴν πεποιθῆσαι διὰ ἐπιβατικὸς ἢ τὴν συμφορὴν τῆς πατρῷδος ἐξέβλαστον σταθερῶς τὴν κεντρικὴν ἐξουσίαν. Ἐξ ἄλλου, οἱ Ρωμαῖοι ἀνέβησαν ὡς φυσικὰ ὄρια τοῦ πρώτους τῶν, ὅρα φυσικὰ, τὴν θάλασσαν ἢ τὴν ἕρμιον. Ἐν Γαλιτία, ἐν Ἰσπανίᾳ, ἐν Ἀφρικῇ, εἶχον εὐρεῖ τοὺς φραγμούς τούτους. Πρὸς βορρᾶν καὶ Ἀνατολὰς ἔπαιον τοιοῦτοι, καὶ πραγματικῶς, ὁ Βορρᾶς καὶ ἡ Ἀνατολή, ὡς εἶπεν ὁ Βρυσε, κατέστρεψαν τὴν Ρώμην. Ὁ Ἀγγλὸς μετέβη τὴν πολιτικὴν ταύτην εἰς Ἰνδικὴν μέχρι τῶν Ἰμαλαίων. Οἱ Γάλλοι, μέχρι τῆς μεγάλης Σαχάρας, καὶ οἱ Ρῶσοι μέχρι τῶν στεππῶν τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας.

Ὁ ἱμπεριαλισμός δὲν χωρεῖ χωρὶς ν' ἀποφέρῃ ὠφέλιμα. Οἱ Ρωμαῖοι ἐλάμβανον βαρεῖς φόρους ἀπὸ τῶν ἐξαρτησῶν αὐτῶν. Οἱ Ἀγγλοὶ δὲν ἐξαρτήσαν ἄλλως διὰ τῆς Ἐταιρίας τῆς Ἰνδικῆς. Ἐπὶ τοῦ σημείου τοῦτο, ἡ Γαλλία δὲν ἠννόθη ἐξίσου.

Ἡ δὲ ὁ Τουργὼ ἀνεγνώριζεν διὰ αἰ εἰσπράξεις εἰς τὰς ἀποικίας μᾶλλον ἐτήρησαν, κατὰ μέγα μέτρον σχεδόν, εἰς τὰς διατάξεις τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς διακυβερνήσεως τὰς ὁποίας ἀπῆλθον. Ὁ Λόρδος Κρόμερ σημειοῖ διὰ αἰ παραφορητικῶς τὸν τελωνῶν καὶ τῶν εἰσπρατικῶν τῶν Ρωμαϊκῶν ἀποικιῶν δὲν ἀπέθανον μετὰ τῆς ἀρκαϊότητος. Ἡ ἀνθρωπίνῳ φύσει δὲν μεταβάλλεται. Ἡ Ἀνατολικὴ Ἰνδικὴ Ἐταιρεία κατ' οὐδὲν εἶχε νὰ φρονῇ τὸν Οὐδρῶν ἢ τὸν Γάλλου. ἘΥποστηρικῶ ἐπισημῶς, ἔλεγε ὁ Σίρ Γεώργιος Κόρνουελ Λιούης κατὰ τὴν σύζητίαν τοῦ «Περὶ Ἰνδικῆς» νομοσχεδίου τοῦ 1858, διὰ οὐδέποτε Κυβερνήσεως ἀπῆλθεν διὰ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς μάλλον διεφραμμένη, μάλλον ἀπιστοῦ καὶ μάλλον ἰδιώτου. ἢ ἡ Ἐταιρεία τῆς Ἀνατολικῆς Ἰνδικῆς. Ἐτύχως αἱ ἀρχαῖαι αὐταὶ εἶνε ἀδύνατοι εἰς τὸ μέλλον, ἀφόριτο ἢ διακυβερνήσεως καὶ ἡ ἐμπορικὴ ἐκμετάλλεσις δὲν ἐπιστεύονται. πλέον εἰς τὰς αὐτὰς χεῖρας.

Σοβαρὸν ζήτημα προβάλλει ὁ Λόρδος Κρόμερ τὴν ἀφομοίωσιν τῶν κατακτηθεισῶν καὶ ὑποταχθεισῶν φυλῶν. Οἱ Ρωμαῖοι θὰ ἐπετύγχανον τοῦτο εὐκολώτερον ἢ οἱ σύγχρονοι. Τὸ ἔργον τῶν ἡτο δλιγώτερον δυσχερὲς εἰς τοὺς Ρωμαίους διὰ τὰς συνθήκας τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Ὁ Χριστιανισμός καὶ ὁ Ἰσλαμισμός εἰσῆγον στοιχεῖα νέα εἰς τὴν πολιτικὴν. Ὁ πολυθεῖσμός καὶ ὁ πανθεῖσμός ἦσαν ἄλλως εὐκαμπτοί. Ἐν τέλει, ἡ ἀρχαῖότης δὲν ἐγνώριζε πραγματικῶς ἢ δύο μόνον γλώσσας τῆν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Λατινικήν. Εἶνε γνωστὸν πόσον εὐκόλως ὁ Γάλλος ἔμαθον καὶ ὁμιλεῖσαν τὴν Λατινικήν. Ὁ ἐκρωματισμός ἐγένετο ταχέως. Σήμερον ἔχουσι ἄλλως τὰ πρᾶγματα διὰ τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ. Εἰς τὴν Ἰνδικὴν, ἐπὶ παραδείγματος ἐπὶ 10,000 προσώπων, 90 ἄνδρες καὶ 10 γυναῖκες ἀναγινώσκουσι καὶ γράφουσι τὴν ἀγγλικὴν. Ἄλλως τε, ἐπὶ παραδείγματος, ὅταν οἱ ὑποκείμενοι εἰς τὴν κυριαρχίαν δυνάμεις τινος λαοῦ μαθηθῶσιν τὴν γλῶσσαν αὐτῆς, πρᾶττοιται τοῦτο οὐκ ὅπως ἀπολέσονται τὴν προσ-

ωπικητικὰ τὸν καὶ χενοθώσεται τὰ κατακτητικὰ στοιχεῖα. Ἡ καλῆθῆναι οὐχόταρον τὸ ἐναντίον θέλουσι νὰ ἔσιν ἐν ἔθλον ὅπως ἐγνωσθῶσι καλλίον ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν.

Δὲν πρέπει νὰ ζητῶνται ὑπερτάματα εἰς τὸ ἔργον τοῦ Λόρδου Κρόμερ. Δὲν ἐμπροχέει τὸς σκοποὺς τοῦ Ἀγγλικῆ ἱμπεριαλισμοῦ. Ὁ ἀρχαῖος λειτουργὸς τοῦ στέμματος ἐφρόντισεν νὰ εἰπῇ ἡμῖν διὰ δὲν θὰ ἠσοκύντο περὶ τῶν ἀποικιῶν αὐτοκυβερνῶνται. Τὸ πρόβλημα ἀφορᾷ εἰς τὸν τρόπον καθ' ὃν θὰ ἐκυβερνῶντο ἢ θὰ κυβερνηθῶσι τὰ 350 ἑκατομμ. βρετανῶν ἀπῆκων, ἐντελεθῶς ἐξερτημένον ἐκ τῆς μητροπόλεως. Ὁ Λόρδος Κρόμερ υπεβλήθη ὅτι ἡ Αἴγυπτος πρέπει, ὅταν θὰ εἶνε εἰς κατάστασιν νὰ τὴν πρᾶξη, νὰ κυβερνάται ἀπ' ἐαυτῆς.

Joseph GALTIER.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΕΤΟΥ ΟΥ'Ι-ΑΣΑΝ

(Συνέχεια).
—Ἐλευθέρησις τὰς συνατιέσεως.

Καὶ ὑπάρχει βαθύτερον εἶπερ ἑτεροῦ ἀλλο συναγεγόμενον τὴν ἰσότητα μεταξὺ τῶν ἀφρονομένων ἔθνων.

Δὲν δύναται νὰ διαρκῆσῃ εἰρήνη μὴ ἀναγνωρίζουσα καὶ ἀποδεχόμενη τὴν ἀρχὴν διὰ αἱ Κυβερνήσεις ἀρῶνται πᾶσας τὰς ἐξουσίας αὐτῶν ἀπὸ τῆς συνατιέσεως τῶν ἀφρονομένων καὶ οὐδὲν ὑπάρχει θεκαίωμα ὅπως μεταγῶσι τοὺς λαοὺς ἀπὸ κυριαρχίας εἰς κυριαρχίαν ὡσεὶ ἦσαν ἔθνοκτῆτα.

Θεωρῶ ὡς παραδεχόμενον, ἐπὶ παραδείγματος, ἂν ἦθελον λάβει ὡς μοναδικὸν παράδειγμα, διὰ οἱ πολιτικὸν πανταχοῦ ὁμοφρονῶσιν διὰ πρᾶξι νὰ ἦνε ἡνωμένη, ἀνεξάρτητος καὶ ἀντόνομος ἡ Πολωνία, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαραβίαστον τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς, τῆς λαρείας, καὶ τῆς βιομηχανικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀναπτύξεως πρέπει νὰ ἐγγυηθῶσιν εἰς πάντας τοὺς λαοὺς, ὅσοι ἔχουσιν μέχρι τοῦδε ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν Κυβερνήσεως ἀφρονομένων εἰς πίστιν καὶ σκοπὸν ἐχθρῶν πρὸς τὸν αὐτῶν.

Οὐμὴδὲν περὶ τούτου, οὐκ ἔνεκεν οὐλοσθῆτος ἐκιδυμίας ὅπως ἐξάρω ἀφρομένην πολιτικὴν ἀρχὴν, ἢτις ἐγένετο πάντοτε προσφιλοστέρα εἰς ἐκείνους οἵτινες ἐξήγησαν ὅπως ἀνιδρόσωσι τὴν ἐλευθερίαν ἐν Ἀμερικῇ, ἀλλὰ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δι' ὃν εἶπα περὶ τῶν ἄλλων ἔθνων εἰρήνης, οἵτινες φαίνονται ἀσάφης ἀναπόδοτοι—ἐπειδὴ θέλω εὐκρινεῖσαι καὶ ἀνεκκαλύπτους πραγματικότητας.

Εἰρήνην οὐδὲν ποτε, μὴ ἀναγνωρίζουσα καὶ μὴ ἀποδεχόμενη τὴν ἀρχὴν ταύτην ἀναποφεύκτως θὰ ἀνατραπῆ. Δὲν θὰ βασίσειται ἐπὶ τῶν ἄθων καὶ τῶν πεποιθησῶν τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ ὁμοσπονδισμὸς τοῦ πνευματικῶν ὄλων τῶν πλῆθυσῶν θὰ μάχεται ὅπως καὶ σταθερῶς κατ' αὐτῆς, καὶ ὅλος ὁ κόσμος θὰ συμπαθῆ. Ὁ κόσμος θὰ διαιτῆ ἐν εἰρήνῃ μόνον, ἐάν ἡ ζωὴ του εἶνε σταθερὰ, καὶ δὲν δύναται νὰ τὰ ἀρχὴν ἐνστάθεια ὅπου δὲν ὑπάρχη ἡρεμία ἀνεσθῆσθαι καὶ αἰσθητικὴ δικαιοσύνης, ἐλευθερίας καὶ δικαίου.

—Τὸ θεκαίωμα ὀδοῦ εἰς τὴν θάλασσαν.

Καθόσον εἶνε κατορθωτὸν, ἐπὶ πλέον, πᾶς μέγας λαὸς ἀνομιζόμενος τῶρα πρὸς πλήρη ἀνάπτυξιν τῶν πόρων του καὶ τῶν δυνάμεων του πρέπει νὰ ἐξασφαλίσῃ ἀμείων διεξόδον εἰς τὰς μεγάλας συγκοινωνίας τῆς θαλάσσης. Ὅπου τοῦτο δὲν δύναται νὰ γένηται διὰ τῆς ἐκφορῆσεως ἐδάφους, δύναται ἀναμειβῶσιν καὶ γένηται διὰ τῆς οὐδτεροποιήσεως τῶν ἀμείων δικαιοσυμάτων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ὑπὸ τὴν γενικήν ἐγγύησιν ἢτις θὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ αὐτὴν τὴν εἰρήνην.

Διὰ φιλοδικίας διαρρυθμίσεως οὐδὲν ἔθνος θ' ἀποκλείεται τῆς ἐλευθέρως προσόδου εἰς τὰς ἀναπτυκτικὰς λαοφροσύνας τοῦ παγκόσμιου ἐμπορίου.

Καὶ αἱ θαλάσσιαι ὁδοὶ πρέπει νόμῳ καὶ πρᾶγμα νὰ ἦνε ἐλευθεραὶ. Ἡ

ἐλευθερία τῶν θαλασσῶν εἶνε ἡ ὁμῶν ὡς ἡ ἐλευθερία τῆς εἰρήνης, τὴν ἰσότητα καὶ τὴν συνεγγύασιν.

Ἀναμφιβόλως, οἱ κινεῖς ἀναθεώρησις πολλῶν κανόνων τῆς διεθνούς πρακτικῆς μέχρι τοῦδε θὰ ἦνε ἀναγκαῖα, ἵνα γένωνται πρᾶγματι αἱ θάλασσαι ἐλευθεραὶ καὶ κοινὰ καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις πρὸς χρῆσιν τῆς ἀνθρωπότητος, τὸ ἐλαττήριον ὅμως πρὸς τοιαύτας μεταβολὰς εἶνε πικρὸν καὶ ἐπιτακτικόν. Δὲν δύναται νὰ ὑπάρχη ἐμπιστοσύνη ἢ ἐγκαρδιότης μετὰ τῶν λαῶν τοῦ κόσμου ἄνευ τούτων. Ἡ ἐλευθερία, σταθερὰ, καὶ χωρὶς ἀπειλῆς τινος ἐπικουραντῶν τῶν ἔθνων εἶνε οὐσιώδης μέρος τῆς κορείας τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀναπτύξεως. Δὲν εἶνε ὅσολον εἶτε ὅπως ὀρθῆθῃ εἶτε ὅπως ἐξασφαλίσθῃ ἡ ἐλευθερία τῶν θαλασσῶν ἐὰν αἱ Κυβερνήσεις τοῦ κόσμου ἐπιθυμοῦσι νὰ συμφορῶσιν περὶ τούτου.

Εἶνε πρόβλημα στενῶς συνδεόμενον μετὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν, καὶ ἡ συνεγγύασις τῶν ναυτικῶν τοῦ κόσμου ὅπως ἐτηροῦς τὰς βαλλίστας ἐλευθερίας ἡμῶν καὶ ἀσφαλείας, καὶ τὸ ζήτημα τοῦ περιορισμοῦ τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν προβάλλει τὸ ἐβρύτερον καὶ ἴσως δυσκολώτερον ζήτημα τοῦ περιορισμοῦ τῶν στρατῶν καὶ ὄλων τῶν προγραμμάτων περὶ στρατιωτικῶν παρασκευῶν. Δύσκολα καὶ λεπτὰ ὡς εἶνε τὰ ζήτήματα ταῦτα, πρέπει ν' ἀνεμετωπισθῶσι μετὰ τῆς ἀκρας εὐθύτητος, καὶ ἀποφασισθῶσιν ἐν πνεύματι πραγματικῆς προσημογῆς, ἵνα ἡ εἰρήνη ἐπέλθῃ μετὰ τῆς θαλασπείας καὶ τῶν περιτῶν καὶ νὰ παραμῆνῃ σταθερὰ. Εἰρήνη δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ χωρὶς παραχωρήσεων καὶ θυσίας.

Δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ αἰσθητικὴ ἀσφάλεια καὶ ἰσότητος μετὰ τῶν ἔθνων, ἐὰν μεγάλοι καὶ ἐπικρατοῦντες ἐξοπλισμοὶ ἐπέλθῃς θὰ ἐκκαλοῦσθαι καὶ θὰ διατηρῶνται. Οἱ πολιτικοὶ τοῦ κόσμου πρέπει νὰ σχεδιάσωσι τὴν εἰρήνην καὶ τὰ ἔθνη νὰ προσαρμόσωσιν καὶ ὁρμηθῶσιν τὴν πολιτικὴν τὸν πρὸς αὐτὴν, ὅπως ἐσχεδίασαν διὰ τὸν πόλεμον καὶ ἡτοιμάσθαι διὰ μηδανιὰς ἀμφοβητικῆς καὶ ἀνεξήγητης.

Τὸ ζήτημα τῶν ἐξοπλισμῶν εἶνε κατὰ ἔξρην εἶτε κατὰ θάλασσαν, εἶτε τὸ ἀμεσώτατα καὶ ἐντονώτατα πραγματικὸν ζήτημα, σχετιζόμενον μετὰ τῶν μελλουσῶν τυχῶν τῶν ἔθνων καὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

—Ἐλευθέρησις τῶν ὁμιλήσεως παρρησίας.

Ὁμιλῶσα περὶ τῶν μεγάλων τούτων πραγμάτων ἄνευ ἐπιφυλάξεως κα

Η ΚΑΛΙΕΡΓΕΙΑ ΣΙΤΟΥ

ΕΝ ΔΙΕΥΡΥΝΣΙ

Ενδιαφέρει πολύ την ημετέραν Νησον η καλλιέργεια σιτου εν Αιγύπτω...

Η ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΑΙΤΕΙΑΣ

Από της χθες 13/28 Φεβρουαρίου άρτη εν ισχύι εντός των ορίων του Δήμου Λευκωσίας...

ΑΔΕΙΑΙ ΠΡΟΣ ΑΠΟΔΗΜΙΑΝ

Έπεστέλησαν ημίν παρά της Αρχιχιρματειαίας δε έπόμνηται...

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΙΓΩΝ

Τά χωρία Βίγλα, Παλόδια, και Καλ Λάκι μετά των περιφερειών αυτών εν τή Έπαρχία Λεμεσού...

ΜΗ ΓΙΝΩΜΕΘΑ ΚΑΤΑΓΕΛΑΣΤΟΙ

Νέα πάλιν έδόθη άφορμή να καταγελοιοποιηθήσθε μες επί άρχοντοφωτιστισμού...

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ουνεδράσαν εν Λευκωσία την π. εβδομάδα έξιδικασας τας έπομένας υποθέσεις:

Έγένετο μετά της αύτης έξαιρετικής επιτυχίας ως και η πρώτη τοιαύτη του περασμένου εαρινού...

ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΣ γάμου έδόθη μεταξύ του δε Λάτρου θεοσχετού και προσδουμιστού έμπορου κ. Αχιλλ. Κομπολλιάνου...

ΕΝ ΟΥΤΗ της Πάφου ηλόγηθησαν οι άρραβόντες του καλλιστού και διδασκαλικού του καλλιστού και διδασκαλικού...

ΗΥΑΘΗΘΕΣΑΝ εν Αθήναις οι γάμοι του καλλιστού νέου και τηλεγραφικού κ. Καρόλου Βασιλείου...

Ο Κος ΙΩΑΝΝ. ΜΟΥΡΑΤ Γνωστός Έπαρχ. Πράκτωρ, μετά βραχείαν εν άδελφία διατριβήν του πατ' ημίν...

ΕΠΕΤΕΡΑΘΗ ως χημικός και Φαρμακοποιός μετά άνομιαν τον κ. Έλευθ. Αντωνιάδη...

Απεβίωσε φέσ και κηδεύεται σήμερον περ' άραν 2 π. μ. ο γνωστός τών παρ' ημίν ξανθοδόχος...

ΚΩΝΣΤ. ΑΥΤΑΛΕΙΑΝΗΣ

άγαθή και χρηστή λαϊκή φυσιογνωμία, έλευθέριος και εδεργαιτικός εις πλειστούν άπορους μαθητάς...

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Έκτενές ευχαριστήριον άπέστειλεν ημίν το Γραφείο του Συλλόγου των Τελειοφοιτών του Π. Γυμνασίου...

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΙΕΤΟΥΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝ. ΣΥΡΙΑΝ "ΕΝΩΣΙΣ" ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Πρός τας άξιότιμας μέλη του Σωματείου των Έλληνικών Κυριών εν Λευκωσία...

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΙΕΤΟΥΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝ. ΣΥΡΙΑΝ "ΕΝΩΣΙΣ" ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Κατά των Γενικών Ίσολογισμών, οσς περιελάμβανον και έπακριβώς άναγνάν εν τή πληρέσει αναλύσει και λεπτομερείαι εις τους διάφορους των βι...

βλίων λομούς διαπραχθέντα τε και διατεθέντα κατά κρίνεται η μέχρι της 30ης Νοεμβρίου 1916...

Εκ συνδρομών των άπαρτιουσών το σωματείου μελών 2114.70

Εξ έργων πολιτικών και σωματείων 75.18.8

Εξ έκτακτων δωρεών 5.0.0

Εξ της άπογραφ. έσπεριδος 32.18.2

Εκ της φιλανθρωπ. άγοράς 88.8.8

Εκ της φιλανθρωπ. ημεριδος και συνδρομών έκούριων 61.19.0

Εκ τόκων των έκαστουτε πλεονασμάτων του ταμείου 0.11.1

ήτοι εν όλω 2379.13.1

Εκ του ποσού τούτου έληρωθήσαν καθ' όλην μέν την διετίαν, ίδίως όμως πρό των έορτών των Χριστουγέννων...

Εξ πολλών παλαιών οίκογεν. 164.13.5

Εξ άπογραφ. μαθητάς και μαθητριας, εις είδη ένδυσμασος 18.12.4

Εξ άπογραφ. μαθητάς και μαθητριας, εις είδη ένδυσμασος 18.12.4

Εξ άπογραφ. μαθητάς και μαθητριας, εις είδη ένδυσμασος 18.12.4

Εξ άπογραφ. μαθητάς και μαθητριας, εις είδη ένδυσμασος 18.12.4

Εξ άπογραφ. μαθητάς και μαθητριας, εις είδη ένδυσμασος 18.12.4

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Εκ του Παρισίου «Χρόνου» τή 30/12 Φεβρ. 1917

Η Η Ελλάς και η Συννενοήσις

Αγγέλουσιν εξ Αθηνών ότι η γενομένη πρό τινος επίσκεψις των Ρώσων...

Αγγέλουσιν εξ Αθηνών ότι η γενομένη πρό τινος επίσκεψις των Ρώσων...

Αγγέλουσιν εξ Αθηνών ότι η γενομένη πρό τινος επίσκεψις των Ρώσων...

Αγγέλουσιν εξ Αθηνών ότι η γενομένη πρό τινος επίσκεψις των Ρώσων...

Αγγέλουσιν εξ Αθηνών ότι η γενομένη πρό τινος επίσκεψις των Ρώσων...

Αγγέλουσιν εξ Αθηνών ότι η γενομένη πρό τινος επίσκεψις των Ρώσων...

Αγγέλουσιν εξ Αθηνών ότι η γενομένη πρό τινος επίσκεψις των Ρώσων...

Αγγέλουσιν εξ Αθηνών ότι η γενομένη πρό τινος επίσκεψις των Ρώσων...

Αγγέλουσιν εξ Αθηνών ότι η γενομένη πρό τινος επίσκεψις των Ρώσων...

Αγγέλουσιν εξ Αθηνών ότι η γενομένη πρό τινος επίσκεψις των Ρώσων...

Αγγέλουσιν εξ Αθηνών ότι η γενομένη πρό τινος επίσκεψις των Ρώσων...

Αγγέλουσιν εξ Αθηνών ότι η γενομένη πρό τινος επίσκεψις των Ρώσων...

Αγγέλουσιν εξ Αθηνών ότι η γενομένη πρό τινος επίσκεψις των Ρώσων...

Αγγέλουσιν εξ Αθηνών ότι η γενομένη πρό τινος επίσκεψις των Ρώσων...

Αγγέλουσιν εξ Αθηνών ότι η γενομένη πρό τινος επίσκεψις των Ρώσων...

Ο ΤΟΥΣ ΔΙΑΠΡΟΧΩΝ ΠΟΛΕΜΟΣ

Εκ του Ανατολικού και το Ρουμάνικόν μέτρον βαρύντατος έπικρατεί...

Αλλά και εις το Γαλλικόν και το Ιταλικόν μέτρον αι πολεμικαί έπιζητήσεις...

Η μαχητική ατμή βραβείσ όφελεται και εις τας πικρατέδας και γενναίας παρασκευάς...

Οι τε πολιτικοί και οι πολεμικοί άρχηγοί άμορφών των άντιπάλων πολεμικών ομάδων...

Οι τε πολιτικοί και οι πολεμικοί άρχηγοί άμορφών των άντιπάλων πολεμικών ομάδων...

Οι τε πολιτικοί και οι πολεμικοί άρχηγοί άμορφών των άντιπάλων πολεμικών ομάδων...

Οι τε πολιτικοί και οι πολεμικοί άρχηγοί άμορφών των άντιπάλων πολεμικών ομάδων...

Οι τε πολιτικοί και οι πολεμικοί άρχηγοί άμορφών των άντιπάλων πολεμικών ομάδων...

Οι τε πολιτικοί και οι πολεμικοί άρχηγοί άμορφών των άντιπάλων πολεμικών ομάδων...

Οι τε πολιτικοί και οι πολεμικοί άρχηγοί άμορφών των άντιπάλων πολεμικών ομάδων...

Οι τε πολιτικοί και οι πολεμικοί άρχηγοί άμορφών των άντιπάλων πολεμικών ομάδων...

Οι τε πολιτικοί και οι πολεμικοί άρχηγοί άμορφών των άντιπάλων πολεμικών ομάδων...

Οι τε πολιτικοί και οι πολεμικοί άρχηγοί άμορφών των άντιπάλων πολεμικών ομάδων...

Οι τε πολιτικοί και οι πολεμικοί άρχηγοί άμορφών των άντιπάλων πολεμικών ομάδων...

Οι τε πολιτικοί και οι πολεμικοί άρχηγοί άμορφών των άντιπάλων πολεμικών ομάδων...

Οι τε πολιτικοί και οι πολεμικοί άρχηγοί άμορφών των άντιπάλων πολεμικών ομάδων...

Οι τε πολιτικοί και οι πολεμικοί άρχηγοί άμορφών των άντιπάλων πολεμικών ομάδων...

Λονδίνον 8/21 (Ρ.)—Η Επιτροπή της Γερουσίας...

Λονδίνον 8/21—Ομιλιών περί ληφθέντων...

Αγγέλλεται ότι το πλείον εκ' ου επέβαιναν...

Οι «Τάιμς» άγγέλουσιν ότι ο κ. Ροσβέλτ...

Ρώμη 10/23. Η «Εφημερίς» του Λαού...

Αι έλβετικοί έφημεριδες άγγέλουσιν ότι ο Αβραάμ...

Εκ Παρισίων τή αύτη ήμέρα άγγέλλεται...

Η όλική χωρητικότητα των τορπιλλόων...

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Εκ Παρισίων 8/19. Η Α αυτοκρατορική...

Αθήναι, 9/22.—Η «Αναγν. έκδοσις»...

Αθήναι, 9/22.—Η «Αναγν. έκδοσις»...

Αθήναι, 9/22.—Η «Αναγν. έκδοσις»...

Αθήναι, 9/22.—Η «Αναγν. έκδοσις»...

Αθήναι, 9/22.—Η «Αναγν. έκδοσις»...

Αθήναι, 9/22.—Η «Αναγν. έκδοσις»...